

Tájéoló

2016

a BTFSZ lapja 34. évfolyam

**Országos bajnokságok
Katasztrófa a Kishavason
Új támogatói program
Elköszön a szerkesztőség**

„EGY KORSZAK LEZÁRULT”, EGY ÚJ KORSZAK INDUL!?

Ahogy Schell Toncsi a Tájoló előző számában, ezen a helyen megjelent írását olvastam, azt éreztem, jelen helyzetben nem volt túlzó a cím, egy korszak tényleg lezárult. Hogy valóban egy új korszak indul-e, azt kívülről még nemigen lehet megítélni. Talán még azt sem hogy indul-e valami.

Előljáróban: sok sorstársammal ellentétben, akik azért vállalnak társadalmi pozíciókat, mert valakik rábeszéltek, vagy mert nem volt más jelentkező, én önszántamból lettem BTFSZ elnökelő, és nemes küzdelemben nyertem el a pozíciót. Ennek megvan az a nagy hátránya, hogy ha bárki bármit számon kér rajtam, nem mondhatom, hogy hát én tulajdonképpen nem is akartam.

Jelen helyzetben, ha elfogadjuk, hogy egy korszak valóban lezárult, az több lehetőséget ad a BTFSZ-nek és nekem. **Mit értek ez alatt?** Kicsit olyan a mostani helyzet, mint amilyen a Schell Toncsi által leírt BTFSZ megalakulását jellemezte. Lelkesen kezdtek a munkába, voltak, vannak terveim. Azt nem gondolom, hogy több, jobb tudok lenni, mint elődeim, de megpróbálom.

Schell Toncsi után én vagyok a legrégebben a szövetségben. Az Aurél bácsi és Szőnyi Laci bácsi alkotta elnökségnek is tagja voltam, ami, ahogy mondtam szokták, nem erény, csak állapot. Láttam, ha nem is a megalakulás körüli sürgős forgást, részese voltam az akkori pezsgő szövetségi életnek. Számoltam a rangsorpontokat, nézgettem az iroda falán lévő hirdetőtáblán a versenybírói beosztást, versenyeket rendeztem, térképet készítettem a BTFSZ megbízásából.

Talán épp ezért, nem is tudok teljes mértékben azonosulni a címben „az egy új korszak”-ra utalással, hisz megválasztásom után ugyanolyan lelkesedés és tettvágy élt bennem, amilyen elődeimben a BTFSZ

megalakulásakor, még akkor is, ha elnökségi üléseken a többiek igyekeznek visszarángatni a valóság talajára.

Egy korszakot nem lezárni, hanem a BTFSZ munkáját napjaink elvárásaihoz igazítani szeretném.

A szövetségi munka helyszínéül szolgáló iroda valóban szinte mindent elvesztett egykori szerepéből, az ajtó bezárult.

Nyílt viszont egy virtuális tér, levelezőlista, ahol az elnökség aktív tagjai szinte napi rendszerességgel véleményt cserélnek.

Nyílt egy virtuális hirdetőtábla, a BTFSZ honlapja, ahol gyorsabban, egyszerűbben közzé lehet tenni információkat, mint annak idején, az iroda hirdetőtábláján.

Nyílt egy virtuális ajtó, a BTFSZ FB oldala, ami lehetőséget ad egy, az egykori pezsgő szövetségi élethez hasonló, annál szélesebb körű eszmecserére, ötletelésre, véleménynyilvánításra.

Araktárunk is átalakult. Versenyzőkartonért, tavalyról maradt benyomtatott térképekért szinte már senki nem kopogtat, helyette SI rendszert használnak, az internetről letölthető térképpel dolgoznak a rendezők, és a verseny jegyzőkönyveit sem kell golyóstollal töltögetni. Igen egy ajtó bezárult, de egy másik, jelképes, és ha jól használjuk, lényegesen szélesebb ajtó létezik, az elnökség azon dolgozik, hogy ez mindenki számára kitáruljon. A kérésünk, hogy éljetezz ezzel a lehetőséggel, hogy jobbá, elvárásaitoknak jobban tetszővé tehesd kedvenc sportágunkat.

E helyen, a Tájoló újság utolsó számában, írásom záró gondolatoként tájékoztatlak benneteket, hogy feltett szándékom, szándékunk, mert szerencsére nem vagyok ezzel egyedül, hogy nem hagyjuk megszakadni a hagyományt, januártól új néven, új formában, részben megújult tartalommal nyomtatott újságot fog kiadni a BTFSZ.

Záró gondolatként egy általam többször idézett, Arany Jánostól származó gondolat: „Hajt az idő gyorsan - rendes útján eljár - Ha felülünk, felvesz, ha maradunk, nem vár;”

Mets Miklós, BTFSZ elnöke

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2016 6. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,

Hajdu Martin, Józsa Sándor,

Nagy Krisztina,

Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök 16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Bankszámlaszám:

Gránit Bank

12100011-17849065-00000000

Felelős kiadó:

Mets Miklós

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzárta megjelenik

6. szám 10.25. 11.04.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

EGY HÍJÁN HÚSZ

Idén immáron tizenkilencedik alkalommal került megrendezésre az Egyesületi Váltóbajnokság. Egy nappal a Normáltávú OB előtt, október 15-én rendezte a Tabáni Spartaccal a Vértesben, Csákberény melletti Varga-hegyen az idei év utolsó váltó bajnokságát.

Várható volt, hogy igazi vértési terepet kapunk, sok kisebb-nagyobb, meredek völgyekkel, sziklás oldalakkal, ligetessekkel, de nekem kicsit meglepetés volt, hogy a váltót egy ennyire kicsi és viszonylag bozótos területre vitték. A terep ennél kínálta volna jóval érdekesebb részeket is, amely még alkalmasabb lett volna egy váltóbajnokság megrendezésére. A szépen és jól elhelyezett cél miatt a pályák talán kicsit csorbát szenvedtek ezen a napon. A kis kör különösen bozótos részen vezetett, mely a térképen némi pontatlanságokat is magában rejtett. Sok csapat vértett el ezen a pár száz

méteres szakaszon. A térkép több szempontból is külön említést érdemel. Nagyon jó volt, hogy mindkét nap teljes térképét egyetlen ember készítette Sulyok Ábel személyében. Ez manapság már ritka, hogy ekkora nagy területet egyetlen helyesbítő készítsen, pedig az egészségesség miatt nagyon hasznos és könnyen megszokható versenyzés közben. A másik pozitívum és a jövőben is követendő példa a dupla pontmegnevezés volt, nevezetesen az egyiket a perforáció mentén könnyen le lehetett választani a térképről és külön lehetett vinni. Külön köszönet a seniorok nevében, hogy 1:7500-as méretarányú térképet kaptunk, amely nagyon jól olvasható volt. Az elmúlt években sok cikk szólt eme versenyszám statisztikáiról, versenyzői létszámokról, fejlődésről, győztes időkről, az egészséges korfával rendelkező klubok domináciájáról. Lényeges elmozdulás, változás e téren sajnos nem tapasztalható az elmúlt évekhez képest, kivéve az utolsó megállapítást, ahol az idei év női vonalon áttörést hozott és ezzel

már át is térek az eredmények taglalásához. A hölgyeknél kis híján rajtcél győzelmet aratott a MOM gárdája, akik még tavaly éppen lecsúsztak a dobogóról, de idén már a PVSK hat éven át tartó győzelmi sorozatát szakították meg, ráadásul elég simán, végig 5-8 perces előnnyel. A második mellett a harmadik hely is a PVSK-nak jutott, melynek érdekessége, hogy egy kivétellel csak a Viniczai család apraja-nagyja futott benne. A férfiaknál még simább győzelmek születtek, az első négyben három Tabáni Sparis csapat végzett, egyedül a harmadik helyet vitte el a tavalyi bajnok PVSK csapata viszonylag szoros meccsen a Spari 3. csapatával szemben. Ami még érdekesség, hogy duplázni egyetlen klub sem tudott, minden bajnoki cím más és más egyesülethez jutott és címvédés is csak egyetlen klubnak sikerült a HSE F230-as csapatának. Bajnokok: Női – MOM, Férfi – SPA, N120 – ZTC, F170 – TSE, N150 – TTE és F230 – HSE.

Kiácz Bence

Fotó: Máthé István

VÉRTESI GALAXIS KERÜLŐ BAJNOKSÁG – ONEB 2016

Vagy ahogy az újszülött egyfordulós ONEB-et becézük: Mini HOB. Amikor elvállaltam az idei Normál OB beszámolóját még nem tudtam mire vállalkozom, és ez most nem egy újabb tájfutó apokalipszis eufemizálása, tényleg nem sejtettem mit tartogatnak nekünk a déli Vértesi lankái és annak impériumát híven őrző Sparisok. Kaptunk már mindkettejüktől hideget-meleget, nadrágbarnító emelkedőkkel, zergeszellentő oldalazással és harmadik világbeli plasztikai szakrendeléseken szocializálódott arcfelmetsző bozóttal kiegészítve a Vértesi minden giccsével, ami valahogy mindig üti az előző három lapját. A tájékozdási kihívásokban viszont annyira rapszodikus a viszonya a Spari-Vértesi házaspárnak, hogy megjósolhatatlan milyen rejtvénnel kínál meg aznap.

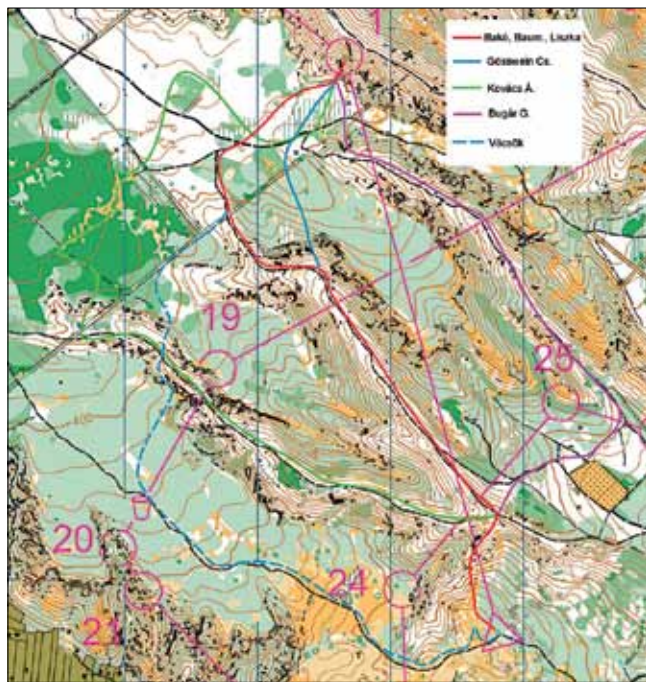
Nos előlránthatnám a kalapból a klasszikus kliséket, nyafoghatnék én is karanténról, hóhatár közeli rajtról, a célban bagzó horror katicákról, és győztesekről, helyezettekről, akikről nagyon jól tudjuk, hogy olyanok akár a dróton ücsörgésből felriasztott verebek, kik gyorsan visszazánnak a helyükre, néha csereberélnek szomszédot, meg különböző színezetű érmeiket. Úgyhogy inkább boncoljuk fel a lényegét: a mezítelen igazságot pályákról, átmenetekről. Mivel tavaly jómagam viseltem a pályakitűzői keresztest, különösen kíváncsi voltam mi sült ki az ideiből, csákberényi műteremben, vértesi díszletekkel. Bevalom a tavalyi installációm számomra hétről hétre egyre veszített bájából és az ősz eleji viszont látogatásom alkalmával

komolyan elcsodálkoztam, hogy hónapok óta senki sem dobott be az ablakomon egy levágott lófejet „Ezt az ONEB-edét!” cédulával, a Pilis minden gyönyöre ellenére elég barbárnak értekelem már a pályáimat, így úgy volt ildomos, hogy idén végre felakasszák a hóhért. Jól megfigyelhető tendencia, hogy főleg azokon az OB-kon születik szoros eredmény, vagy sűrűsödik be a mezőny, ahol a technikai kihívások kalóriamentes változatát erőltetik le a torkunkon. E tekintetben a

hozzáveszem, hogy az általam fogott bójákat összesen milyen messziről lehetett látni, egy fél Párizs-Bamako kijönne belőle, és ezt tényleg csak a Vértesi szentimentális lankái tudtak megfelelőképpen kompenzálni. De ha már hosszú átmenetek, amik kétség kívül kellenek egy ONEB-re, nézzünk néhány szóra érdemest és a hozzájuk tartozó megoldó kulcsot.

F21, Rajt-1-es:

Méltó kezdés egy repülő rajt mellé csattintva. Vöcsök rögtön

mostani rövid pályák élvezheték a technikás és pompázatosan kirajzolt finom részeket, a hosszabbak szellemi potenciálját viszont valósággal kasztrálták a hosszabb átmenetek. Amihez ha

zavarba is jön, bekacsázik az ideális vonulási útvonalra, majd meghátrál és Ausztria felé kerül. K.O. Ádám annyit ismételt a „csak jó völgyben fussak fel” mantrát, hogy végül fel is

adja magának aznapra 2 perc után az utolsó kenetet, a harmas zöldben aztán meg is tébo-lyodik tettei meztílen csupasz valójától. A jó megoldást itt az egyeneshez való mérsékelt szigorú ragaszkodás jelentette, igaz néhány deviáns befejezést kegyeleti okokból elmu-tyiztam, de a lényegen nem változtat, hogy a légvonalhoz közeli ív, a mérsékelt (egyen-letes) mászás és az úton futás vegyesfelvágottja azért még mindig a nyerő opció.

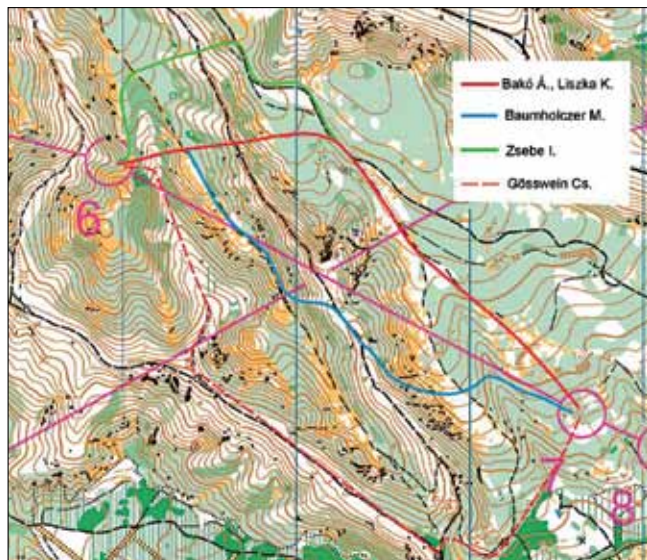
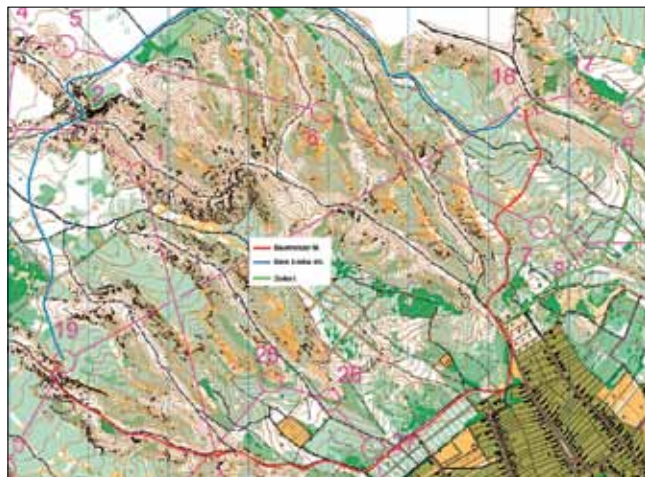
F21: 6-7-es:

Az előzővel ellentétben ez már hárommegoldásos volt, és noha még mindig Áron egyenese és a yers herkulesi erő vitte a prímet, az erejükkel sáfárkodni kívánó, két edzés között nagyobb szünetet tartó spottár-

F21, 18-19-es:

Na, ez az, amit úgy hívnak, kerülj, vagy meghalsz. Ez az átmenet kisebb eltérésekkel több kate-

de legalább akadt két variáció. Érdekes, hogy nem az nyert amerre a csorda zöme vonult (Északról, kék színnel), hanem

saknak az én emelkedő rebellis felső kerülésem és az alsó megoldás is számba jöhet, aki pedig „va banque” játszik az reszeljen ész nélkül, hisz úgy se tudjuk mit tartogat a holnap.

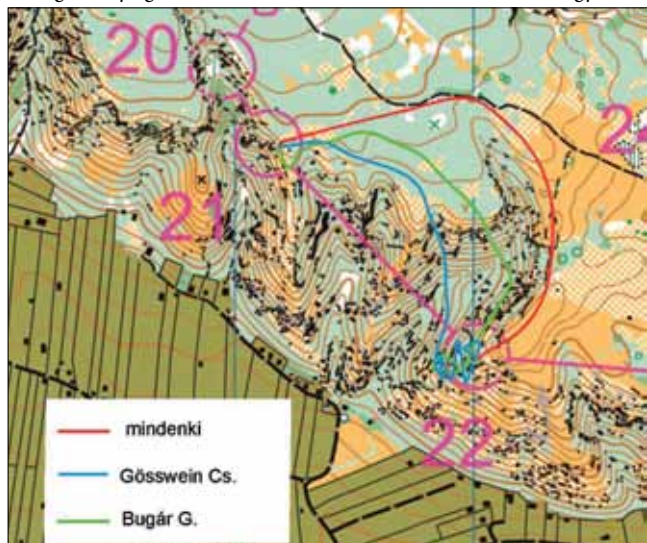
góriának is volt, igaz sokaknak visszafelé, ami már más kávéház, mindenesetre itt egyenesen menni annyira keserves, hogy nem sok túlélőről adhatok számot aki ilyenennel próbálkozott,

Baumgartner Máté, aki ráadásul megreszelte oldalasan a hegyet, és így, a 3,6km-es átmenetet letudta bő 19,5 perc alatt. Északról kerülni egyébként jóval komfortosabbnak tűnik, ha az elején nem lenne az a siratófál. Ami a pályakitűző aprólékosságát illeti, valószínűleg centire kiszámolta, hogy a két variáció között olyan minimális az eltérés távban és szintben, hogy nem lesz lényegi különbség az időkben. És így is lett. Bár kérdéses, hogy vajon ez a cél, vagy az hogy törbe csaljuk a plebszet egy rossz megoldás hívogató látványával? Így maradt a gyors döntés követelménye két mamutkerülő között. Mindamelllett az én megoldásom is szóba jöhet, elég humanos mivolta okán. Ha nem egy öszvérmeghajtásos lajhár lennék valószínűleg az is partyképes alternatíva lenne, rögtön hátat fordítani annak a szörnyetegnek, ami a 18-as felett éktelenkedik, majd elsunnyogni a laposban és becsatlakozni Máté csapásába.

F21, 21-22-es:

Ezt csupán azért emeltem ki, mert itt végre tényleg nem volt idő két

pályakitűző, a pálya elején még fűrgen ficáinkoltak a Vértes ormain és üverein. Azért nagy titok

térképnézés között egy orosz háborús filmet végigtekinteni, és ami annyira lázba hozott két versenyzőt, hogy gyorsan bele is szaladtak a késbe. A pályának ebben a végső szakaszában nem akadt túl sok vállalkozó szellemű aki a 22-est egyenesen bevállalja, de Bugár Gergő és Gösswein Csaba javára legyen írva, ők megpróbálták. A végeredményen sokat azért nem csodálkozhatunk, a két delikvens is nyilván talált sok-sok elfeledett szinonimát a nemzésre, miközben próbáltak életben maradni abban a sziklás halálzónában. A helyezésekre vegyesen hatott ez az atomcsapás. Csaba ezzel lőtte tarkón a dobogós pozícióját, míg Bugic csupán 20-ra húzott lapot, az utolsó patronját is ellőtte itt.

F40, 6-7-es:

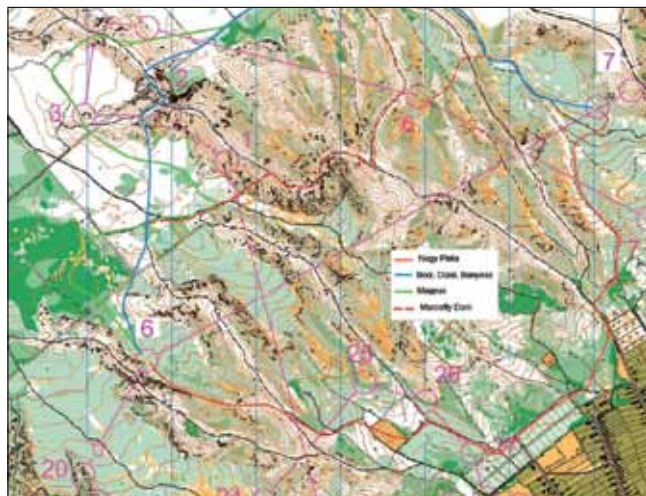
Ugye hát ez volt nekük majdnem visszafelé. A 40-es férfiakkal – ami a mezőnyt tekintve az igazi szenior Elit, tele nehéztűzérekkel – kicsit tapintatosabban akart elbánni a

itt sincs, a felülről, vagy alulról nézőpont közül kellett választani, egy majdnem centire meggyegező kerülőt. Nagy Pistáé, a későbbi győztesé volt a szakaszgyőzelem 18 perc végével, de az északról kerülők is megcsinálták 19 perc eleji idővel, és ha számba veszem

Pista dühödt vadkan tempóját, azt gondolom talán a felső kerülővel még nagyobb előnnyel húzhatta volna be ezt az átmenetet. De hát a győzelmet nem kell sose megmagyarázni. Kétségtelen tény, hogy nem hoztam volna fel ezt az átmenetet, ha nincs az az unikum, amit Marosffy Dani képviselt. Igazi hegymászós fétisre vall a keresztbe cikázás, és egyébként nem is tűnik rossz vételnek, de mégiscsak fura, hogy épp a tájbringások csúcsragadozója rázta le magáról a kerülés láncait és ette be magát a Vértes sűrűjébe. A 3 perc, amit itt kapott, nem tűnik ürödőnek, tehát valóban lehet benne valami, és most nem a két plusz görcsre gondolok. Tetszetős és vagány megoldás. Jár a piros pont és a bambi.

N21, 3-4-es:

Ha nem tévedek nagyot, ez volt az ONEB leghosszabb egyenes vonala, és ami a győztes (Szerencsi Ildi) lépteit illeti, 4km-be telt mire A-ból B-be jutott. Megmondom őszintén elsőre hihetetlennek tűnt nekem Ildi, Hold kerülő expedíciója, de végiggondolva és mazsolázva, hogy ezen az útvonalon ő nem is találkozott hegygel, pedig

nem hagyta el a Vértest, máris megérttem a gondolatvilágát. Kerek kettő perccel volt gyorsabb (Füzy) Annánál, aki még a csákkberényi urbanizáció vidékies romantikájá-

ba is belekóstolt, nyilván minden ház ablakából a készülődő vasárnap-i ebéd illatait magába szippantva és megremegtetve gyomrát. Virág és Filo szlalom versenyzett, majd

megunva csatlakoztak félúton Ildi csapásaiba, 2 és 3 perc hátrányt összeszedve. Egy renitens átvágó azért itt is akadt, a későbbi bronzérmes Bertóti Regi, aki ebben az átmenetben kapta meg azt az 5 percet, amivel végül le is csúszott az aranyról. Igaz, ami igaz, amíg F40-ben nem tűnt érvágásnak az egyenes, itt már nagyobb önpusztítás, hisz minél hosszabb az átmenet, annál exponenciálisabban növekszik a kerülő értéke.

Szumma szummárum, nem lehet azt mondani, hogy az útvonalválasztásokba ne lett volna beletéve a munka, volt miről beszélni, de nekem kicsit keserű maradt a szám, a tájolómat is beszötte a pók mire célba értem. Csákkberény igazi esszenciájára még várunk kell, de látva a térkép kidolgozottságát, azt hiszem lesz is miért. Ami pedig ezt az ONEB-et illeti, soha rosszabbat! Köszönjük!

Zsebe Isti

ÚJ!

DIGITÁLIS TÉRKÉPNYOMTATÁS

akár 2-3 nap alatt is, vízálló, PRETEX 120g-os papírra

PLAKÁT - SZÓRÓLAP - MATRICA
NAPTÁR - MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - PONYVAMOLINO
ÉREMBETÉT - ÉREMSZALAG - PASSZTARTÓ

PRETEX
VÍZÁLLÓ TÉRKÉP PAPIR
120 g-os állandóan kapható

GRAFFIC-COM₈₇
SPORT - DEKOR - AJÁNDÉK

sportexpressz.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

A 2016-OS SPRINT OB-K MARGÓJÁRA

Köveztek meg, de én szeretem a sprint versenyszínt. Itt valahogy minden kicsit gyorsabban történik, gyorsabban kell dönteni, gyorsabban lehet futni, és hát gyorsabban a célba érsz.

2016-ban a ROB Gyöngyösre és az ORVB Mátrafüredre csábított minket. Egy jó kis pörgős hétvégét ígért nekünk a két rendező gárda, a Gyöngyösi Tájfutó Klub és a Salgótarjáni Dornyay SE. Azt hiszem nem csak a magam, hanem a többi résztvevő nevében is mondhatom, hogy nem csalódtunk. Gyöngyösön a versenyközpontnak helyet adó iskola jó választás volt, és bár a jelentkeztetés kicsit akadózott, lassú volt, de mindenki kiért a 9 órás rajt karanténba. De hát miért is kell karantén egy selejtező futamon? A karantén hivott biztositani, hogy egyenlők legyenek a feltételek a versenyzők között. Csak hát egy kis területre zsúfolunk vagy 1000 embert, nem lehet rendesen melegíteni, nincs az a WC menynység, ami ilyen töménységben elég legyen. És mitől is félünk? Hogy valaki látja az ellenfeleit, merre fut? Most is láttuk a rajtba menet. Vagy, hogy aki beért elmondja, hogy a másik mire figyeljen? De itt ellenfelek vagyunk, és a térképet is le kell adni. Esetleg ezzel adunk névot? Azért egy selejtező nem ez a szint szerintem. Persze a döntő az egy más kávéház. Ott a bajnoki címek dőlnek el, és bár nem szeretem, de belátom, hogy még nem tudtunk jobbat kitalálni. Persze kérdés, hogy tényleg az egész mezőnyt kell karanténba

Na, kinek sikerül előbb?

vinni, vagy elég lenne csak az „A” döntőseket, esetleg csak a 14-21 bajnoki döntőseit? Nem tudom, de azt hiszem ez szervezési kérdés. Kevés embernek talán lehet jó karantén helyszín is találni.

Vissza a versenyhez a karantén kitérő után:

A délelőtti selejtezők egy gyors pörgős lakótelepen kanyarogtak, aminek egyszerűségét a Mátra Múzeum kertje és az ott húzott egyik-másik átmenet törte meg. Nincs is ezzel gond, ez egy selejtező, az igazi kihívásokat a döntőre kell tartogatni. Egyetlen baki volt a selejtezőben, az N14 egyik selejtező csoportjában a szimból nem egyezett a térkép pályájával. Ennek kezelését egy elegáns húszárvágással megoldották a rendezők, az N14-es döntőben a 24 helyett most 45-en indulhattak.

A döntőre Gyöngyös belvárosa várt ránk, ami lényegében szűk átjárók pontos lekövetését igényelte elsősorban. Már több sprint OB-n vártam, hogy a

terepet mesterséges lezárásokkal felturbózzák a rendezők. Most megvolt, bár ennél több mesterséges akadály elfért volna, hogy még egy kicsit több legyen a tájékozódási kihívás. Nagyon jó volt, hogy a lezárást figyelték, őrizték, ha kellett figyelmeztettek, bár maga a lezárás csak jelképes volt – gondolom a forgalom miatt. A sprint versenyeknek része, hogy sokan vannak a „pályánkon” akiket kerülni kell, viszont a belvárosok esküvői menetei, illetve a nagyobb rendezvények komoly kihívást jelentenek mind a versenyzők mind a rendezők számára.

Az eredményekből érdekes adatok olvashatók ki:

Az utolsó ponton

A 10 bajnoki kategória (FN14-21) közül 7-ben egy perc hátránnyal dobogóra lehetett kerülni, és ami még beszédesebb, hogy 6 esetben 2 egymás után induló állt a dobogón. Ez számomra azt jelenti, hogy nem elég az 1 perces indítási időköz a döntőben. Megkockáztatom,

hogy az 1 perces időköz több segítséget nyújt, mintha nem lenne rajt karantén...

Másnap az ORVB Mátrafüreden került megrendezésre. Elsőre ez egy érdekes gondolatnak tűnt, mert a városi jellegű terület kicsi, így előre jelezhető volt, hogy az erdőből is kapunk a sprintváltó alatt. Így is történt. Ennek következtében kicsit megnöttek a győztes idők. A pályák vonalvezetése kifejezetten érdekes volt, az első nagyobb kör a hegyoldallal, majd a kis kör a kicsit sűrűbb parkerdőben és a vége volt az igazán gyors rész. Itt viszont a gyorsaság sokakat hibázásra kényszerített. Többeket lehetett látni az utolsó pontok között bolyongani.

A cél-terület alapjaiban tetszett, nem hiszem, hogy jobbat lehetne találni. Csakhogy nehezen volt áttekinthető, így számomra a verseny nem volt jól követhető. Nem találtam olyan pozíciót, ahonnan az átfutó és a befutó pontot egyaránt jól átlátam

volna. Így ingázni kellett, ráadásul a befutó szakaszon keresztül. A verseny csúcsa számomra a V18-as váltók csatája volt. Aki nyomon tudta követni egy nagyon érdekes csatát és sok izgalmat találhatott a Spari és a PVSZK fiataljai között.

Országos bajnokság esküvővel

Egy élvezetes hétvégét tölthetünk a Mátra lábánál, és köszönettel tartozunk a rendezőknek, akik mindent megtettek, hogy ismét egy jól rendezett OB-t tudhassunk magunk mögött. Köszönjük! **Horváth Sándor**

Az FN21E eredményhirdetése

SPRINTVÁLTÓ A MÁTRÁBAN

A mikor 2 évvel ezelőtt bevezették a sprint váltó országos bajnokságot, nem lelkesedtem érte. Nem a műfajjal volt gondom, mert a hagyományos tájfutás mellett szeretem a városi sprintversenyeket is, az olasz Velencében is vagy 11 alkalommal futottam. Na de egy újabb OB! Már sok éve elhatározta az Elnökség, hogy csökkenti az OB-k számát, és legalább a kétféle csapatbajnokságból eldönti, melyik maradjon. E helyett újabb OB-t vezet be! Ráadásul 10 perc futásért utazzunk? Így alakult ki a kompromisszum, hogy a szenioroknak legyen 20 perc futónként a győztes idő, 3 fős váltókban (míg a fiataloknak 4 fős váltókban 15 perc futónként). Így minden korcsoportban 60 perc győztes időre kell tervezni a pályákat.

Az mindenképpen tetszik, hogy itt a fiúk és a lányok - meg a nénik és a bácsik - egy váltóban futnak, így erősítik a csapatszellemet. Nagyon jó szokott lenni a hangulat, gyors, pörgős, érdekes, és ha ügyesen szervezik, látványos verseny.

Az idei Sprint Váltó OB eleget tett az elvárásaimnak, sőt túl is teljesítette azokat.

A terepválasztást formabontónak találtam, mert városi és erdei területeken egyaránt vezettek a pályák. Kicsit megijedtünk a pályaadatok láttán, nem mintha nem tudnánk hosszabb pályákat futni, csak a győztes időért aggódtunk. A félelmemet visszaigazolta az értesítőben leírt mondat: „A valós győztes idők a terep adottságai miatt várhatóan magasabbak lesznek a tervezendőnél”. Legyen szabad azt állítanom, hogy ennek a mondatnak se füle se farka, mert hiszen épp a terep adottságait veszem figyelembe a pályakitűzésnél.

Rajt

Átfutó pont

A pályák valóban kicsit hosszúak lettek (25%-kal nagyobb volt a győztesek ideje a 21, 105, 195 kategóriákban), de szerintem ez nem baj, inkább hosszabbak legyenek a pályák, mint rövidebbek.

A rajtolatás széthúzása lehetővé tette, hogy a saját kategóriánkon kívül figyeljük a többiekét is. 3 kategória indult 5-5 perces különbséggel, majd bő óra múlva 2 kategória, majd ismét bő óra múlva a maradék 2 kategória. Így annak, akit érdekelt, lehetett követni a verseny állását, nagyon látványos volt. Pintér Ábel pályakitűző a terep lehetőségeit jól kihasználta, színvo-

nalas pályákon futhattunk. A pályák elején az üdülőterületet szórta meg pontokkal, aztán útvonalválasztási lehetőség is volt, majd erdei pontok csoportja következett. A hosszabb pályák felfutottak a Kozmáry kilátó alá, innen egy pontokkal sűrűn megszórt részről az átfutó ponthoz futottunk, majd a kiskör következett. Nekünk külön érdekes volt, hogy az egyesületem 4 váltót indított V165-ben, egymás ellen is versenyezhattünk, de ki is használhattuk egymás jobb ismeretét.

Az eredményeket nézve feltűnik a sok hibapont. Egy versenyző pillanatnyi kihagyása az egész váltó eredményét befolyásolja. Megpróbáltam kicsit elemezni az elkövetett hibákat.

A kategóriákat nézve legkevesebb hiba a V21-ben (a versenyzők 1,6 %-a), a legtöbb hiba a V105-ben (14,2%) volt. Feltűnő még a V14 viszonylag magas (12%) hibaszázaléka, itt a 29 csapatból csak 19 lett értékelhető.

Ez azt mutatja, hogy a V21-ben induló 120 versenyző nagy figyelemmel, koncentrálni versenyzett. A fiataloknak (V14, V18) van még mit tanulniuk, különösen a kódellenőrzés területén. A V14-ben a hibák 65 %-a hibás pontfogás volt, a maradék pontkihagyás.

A legtöbb tévesztés a kiskörben történt, itt már a cél közelsége figyelmetlenséget okozott.

A hibák futam szerinti eloszlását nézve látszik, hogy az első és utolsó futamban nagyobb a stressz, ami hibázáshoz vezethet. Nézzük meg a V14 és V105 eloszlását:

V14:

- 1. futó: 4 hiba
- 2. futó: 2 hiba
- 3. futó: 3 hiba
- 4. futó: 5 hiba

V105:

- 1. futó: 4 hiba
- 2. futó: 2 hiba
- 3. futó: 3 hiba

Az a tanulság, hogy érdemes minden ponton kódellenőrzést

végezni, mert így a hibák 60-70 %-a kiküszöbölhető, és ezt különösen a fiataloknál tudatosítani kell.

Köszönjük ezt a szép hétvégét a

Szépek voltak az érmek

gyöngyösi és a salgótarjáni klub lelkes rendezőinek!

Jenővári G. Sárka

A verseny térképe

BUJÁK VISSZAVÍVÁSA AVAGY PONTBEGYŰJTŐ CSB A VÉGEKEN

Az idei csapatbajnokságokon szinte teljesen szűz terepen versenyezhattünk, mert a 2005-ös Postás Kupa és a 2012-es HOB terepéről csak egy kicsi terület nyúlt át ide.

Az igazán tapasztalt, kis túlzással talán szépkorúnak is nevezhető versenyzők, alig valamivel a török végvári harcok után már futhattak itt az 1964-es Eötvös emlékszenyven. Tehát igazán hosszú pihenés után vittuk vissza ezt a terepet a természetől, vagy inkább a honvédségtől, amely a '60-as évek közepén „Honvédüdülőt” épített a pár évvel korábban leégett vadász kastély helyén. Az ilyen üdülők persze nem csak a pihenést szolgálták, hanem általában valamilyen komolyabb objektum „fedőszervei” is voltak: a szóbeszéd szerint háború esetén a bújái az egyik kitelepülési körzet lett volna a legfelsőbb vezetés részére. No, hát részben ezért nem versenyeztünk erre felé évtizedeken át. Bár a verseny előtt az égiek nagyon beletenyelereltek a rendezők munkájába, és pénteken a komplett „táncrendet” is átfaragták, így a versenyközpont a vár alatti üdülő előtt került kialakításra. Szerencsénkre mire a futásra került a sor, már igazán elfogadható

Találkozzunk itt, ahol, 64-ben a pontőr volt!

volt az időjárás, de azért a térképnek nevet, a kihelyezett célnak pedig helyet adó rét füvének selymességét így sem akarta senki tesztelni. Talán csak a kényszerűen hosszúra nyúlt bemelegítő és levezető séták borzolták kissé a kedélyeket.

Az elmúlt jó pár évben megszokhattuk, hogy a CSB-k hagyományosan kemény versenyek, ezért ezen az ismeretlen, a béri tapasztalatok alapján eléggé szintesnek tűnő, és most alaposan felázott terepen is komoly pusztulásra számítottam, lelkileg is

így készültem rá. Talán a választható pontok kis számából már sejtettünk volna valamit, de a rajtsátort elhagyva mégis meglepett, hogy milyen gyorsan elosztottuk a pontokat. A pályán pedig azon csodálkoztam el, hogy itt milyen kellemes, lankás oldalak vannak (nekünk legalábbis), az irtózatos mászásokból most szinte semmi nem jutott. Nehézséget csak a néhány mély völgy leküzdése jelentette: lefelé csúszdapálya vagy szabadesés, felfelé viszont foggal-körömmel! Lehet, hogy nyáron, fogósabb növényzetben harcos terep ez a bújái, de nekem most nagyon bejött a szabad vágatás.

Még igazából el sem fáradtam, és már vége is volt a pályának. Hamarosan jöttek a testvéreim is, tehát tűrhetően sikerült belőnünk az elosztást, még a frissen bevetett matematikai elméletek ellenére is. Utólag úgy értékeltük, hogy nagyon örülünk a másnapra megmaradt erőnknek, de még néhány további ponton szívesen megosztottunk volna.

Volt ám előnye is ezeknek az igen gyors pályáknak és a korábbi évekhez képest kevesebb elosztandó pontnak: sokkal szorosabb eredmények születtek, mint máskor. Több kategóriában is egy percen belül volt az első kettő, de akár még a harmadik is, és a mezőnyök „belseje” is sokkal sűrűbb volt a meg-

Pont, pont vesszőcske, készen van a fejcske

Innentől már csukott szemmel is megtalálom!

szokottnál. Utólag lehetett azon merengeni, hogy azt a pár másodpercet már inkább rajt után kellett volna az elosztásra fordítani, no de majd legközelebb! A felnőtteknél azért a tavalyi győztesek most is bizonyították, hogy van érzékük ehhez a versenyformához, és megvédték tavalyi címüket.

Érdekes volt ennyit várni a bujái terepre? Én azt gondolom, hogy igen, mert az őszi csapatbajnokságokra szerintem tökéletesen megfelelő terepet kaptunk. És ne csomagoljátok el nagyon a térképeiteket, mert „jövőre, veletek, ugyanitt”, azaz szűk fél év múlva már a Hosszútávú OB-n küzdhetek itt az útvonalválasztásokkal! A madarak azt csiripelik, hogy talán új terepréseket is kapunk!

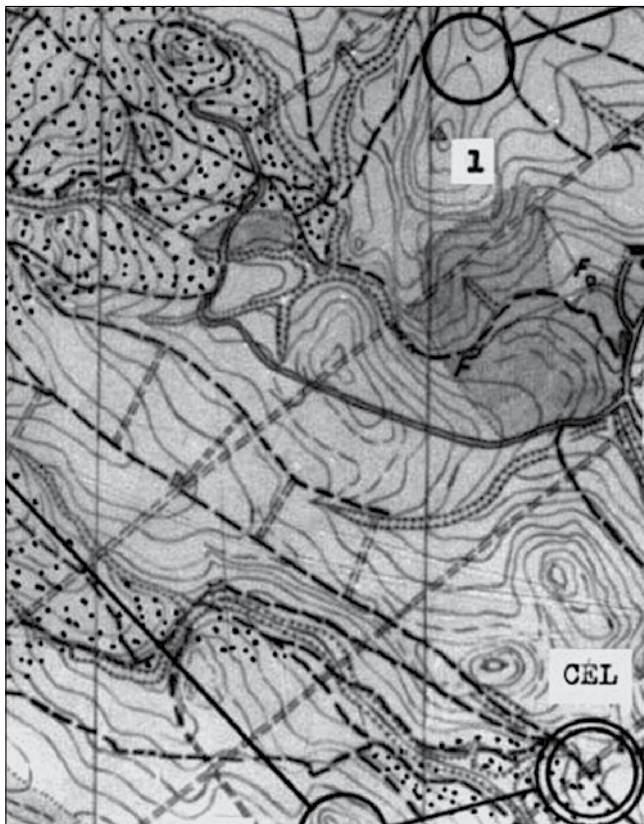
Kovács Péter, BBB
Fotók: Máthé István

Félre, félre, most átugrom a várhegyet!

Remélem, valamelyikőtök ezt is megfogta!

Az 1964-es térkép részlete. Neked hol volt pontod?

HAZAI TEREPEN - OCSB 2016

Az idei év elkényeztetett bennünket itt Nógrádban, két bajnoki hétvége is hozzánk volt legközelebb. A júniusi Középtávú és Váltó OB-ért ugyan még bő 100 kilométert utaztunk mi is, jelenlegi országhatárainkon túlra, de a csapatbajnokságokat már bő fél óra autózással elértük.

Sáros volt helyenként a terep

Annak ellenére, hogy itt volt a szomszédban, a terep nagy része szinte mindenkinek ismeretlen volt, erről Péter öcsém már írt a PCSB-ről szóló cikkében. Jőmagam csupán egyszer, gyalogos turistaként jártam itt pár éve. Most két nap alatt elég jól bejártuk, de a teljes megismeréséhez még több kell bizonyára. Vasárnap például rögtön a rajt után –igaz ellenkező irányból– végigfutottam egy völgyön, amit előző nap már kereszteztem, de ez másodjára nem tudatosult bennem, csak amikor a térképeimet itthon egymás mellé tettem. A vártnál kevesebb színttel, gyors pályákkal várt minket az idei OCSB. A viszonylag laposabb tereprészek persze nem jelentettek feltétlenül könnyebbséget, főleg ahol egy picit sűrűbb fedettséggel társultak. Sikerült egy lankásabb oldalon, egyes zöldben lévő tisztás pontunkra jókora vargabetűt csinálnom,

A befutóponton

még a közelben lévő másik pontot is begyűjtöttem, mire jó néhány perc után megtaláltam. Vigasztalásul szolgálhat, hogy az ellenfelek közül akadt olyan, aki „megelégedett” ezzel a másik ponttal a neki kellő helyett, így segítve bajnoki ponthoz a mi csapatunkat.

Nagyon szép sziklaalakzatok között vezetett utunk helyenként

a pálya közepén, már önmagában ezért megérte ide eljönni. Az őszi erdő talán ezen a hét végén mutatta legszebb arcát, csodálatos színekben pompázott.

Sóter Janó jól megtekergette a pályánkat a cél közelében. 200 méter sugarú körben 5 pontunk volt, de nem egymás után, hanem a pálya „nagykörét” teljesítve, a cél közeli 3 pontot érintve még elmentünk egy „kiskörre”, hogy aztán újra visszatérve megfogjunk még a végén kettőt. Nem csak a pontok, hanem a versenyzők száma is igen nagy volt ezen a részen, akik látszólag össze-vissza futkároztak – nyilván mindenki a saját pontját kereste – de ha valaki nem koncentrált eléggé, a sok, sokfelé szaladó versenyzőtárs könnyen eltérítette a helyes irányból – „biztos nekem is arra kellene mennem”- gondolhatta valaki, pedig egyáltalán nem biztos, hogy tényleg így volt. Ez tetszett, izgalmassá tette a versenyt. A gyors pályáknak köszönhetően némelyik kategóriában szorosan alakultak az eredmények. Nálunk

A verseny érmei

F125-ben például 22 másodperc volt a bajnokcsapat Törekvés és az ezüstérmes Tipó között, de még három másik kategóriában volt egy percen belüli különbség az első kettő között. Máshol meg persze szétszóródott a mezőny – a legnagyobb különbséggel, bő 20 perccel épp az F21A-ban nyert a Spari I.-es csapata a SZVSE előtt. Jegyezzük meg itt azt, hogy a Sparinak három csapata volt a 4 fős felnőtt férfi kategóriában – igaz ebből eredményesen már

csak kettő ért célba, de a tabániak így is jelentős előnnyel nyerték meg az idei bajnoki pontversenyt. Sokan temették már az OCSB-t, legrégebbi bajnokságunkat. Szerintem alaptalanul, úgy gondolom, van létjogosultsága ennek a versenyformának. Azt viszont nagyon szomorúan kell megállapítanom, hogy ez volt az utolsó, a Tájolóba írott cikkem...

Kovács Gábor

Fotó: Máthé István

A 14-es fiúk dobogója

A BmTfisz, a PVSZK, PVM, POEÜ s a "Tájfutásért Alapítvány" 1997 és 2007 után újból Hungária kupa 5 napost szervez ORFŰ, ABALIGET térségében.

A mecseki töbrösökről 1976-2011 között készült VIZFŐ- SZUADÓ-SZARVASKÚT terepei, térképei eddig is tájfutó csemegének számítottak..

Versenyközpont : Orfű

Kategóriák:

F/N-10D, 12C, 14BC, 16BC, 18BC, 20E, 21E, 21B, 21Br, 35B, 35Br, 40, 45, 50, 55, 60, 65, F70, 75, Nyílt kezdő, Nyílt technikás, Nyílt kísérés

Tervezett versenyprogram:

08. Kedd.	Orfű (F/N 21 Elit WRE futam)	normáltáv
09. Szerda.	Orfű.	középtáv
10. Csütörtök	Rácz-tanya.	erdei rövidtáv
11. Péntek.	Abaliget.	normáltáv
12. Szombat.	Abaliget.	középtáv

Szállások : Pécs, Orfű, Abaliget a Rendezők szervezésében
Camping, Diákszállások, Panziók, Vendégházak

További információk a HK 2017 hamarosan induló honlapján

A „JÓ TANULÓ, JÓ TÁJFUTÓ” PÁLYÁZAT KIÍRÁSA

Dr. Fekete Jenő György, a BTFSZ tiszteltbéli elnöke ez évben is meghirdeti a „Jó tanuló, jó tájfutó” pályázatot. Jutalomban részesülnek a tanulmányokban és a tájfutásban (bármely szakágban) egyaránt legjobb eredményt elért egyetemi és főiskolai hallgatók.

A pályázaton részt vehet minden, első alap-, mester- vagy osztatlan képzésben résztvevő, bármely magyarországi egyetemen, vagy főiskolán tanuló, nappali tagozatos hallgató, aki valamelyik budapesti tájfutó szakosztály igazolt versenyzője.

A pályázaton nem vehet részt az a hallgató, aki legalább 3,01-es tanulmányi eredményt nem ért el a két értékelendő félév átlagában, és az alább feltüntetett sportkategóriák egyikéből sem tud eredményt felmutatni. Értékelendő tanulmányi időszaknak számít a 2015/2016-os tanév őszi és tavaszi szemesztere (keresztféléves rendszerben értelem szerűen ugyanez a két félév). Sport-teljesítmény szempontjából a 2016. évben elért eredmények számítanak.

A pályázat nem függ más szervezetek által adott tanulmányi ösztöndíjtól, pályázattól, vagy egyéb jutalomtól.

Az elbírálás szempontjai

Tanulmányi eredmény: A 2015/16-os tanév őszi és tavaszi szemeszterének átlagát

A BTFSZ új bankszámlaszáma: Gránit Bank

12100011-17849065-00000000

Sporteredmény: EB/VB (egyéni/váltó) Egyetemi és Főiskolai VB (egyéni/váltó) Magyar bajnokság (egyéni/váltó) A magyar válogatott programjában lévő kiemelt nemzetközi verseny Egyetemi és Főiskolai Bajnokság (egyéni/váltó)

A pályázathoz kapcsolódó igazolásokról

A pályázatot a hiánytalanul kitöltött EGYÉNI NEVEZÉSI LAPON kell benyújtani. Erre kell rávezetni az egyetem/főiskola Tanulmányi Osztályának ill. a szakosztály vezetőjének igazolását az elért eredményekről. Az értesítési címet csak akkor kell kitölteni, ha az nem azonos a lakáscímmel.

Egyéb tudnivalók

- az Egyéni Nevezési Lap levehető a BTFSZ honlapjáról (www.btfisz.hu)
- a pályázat benyújtásának határideje: 2016. december 5. A pályázatot a következő címre kell elküldeni: Dr. Fekete Jenő György, 1113 Budapest Bartók Béla út 92-94. B. lh. V. em. 52. e-mail: fekete.jeno1@chello.hu.
- az ünnepélyes díjkiosztó ünnepséget 2017. januárjában tartjuk a Budapesti Tájfutó Napok keretében. Az első három

helyezett pénzjutalomban részesül és oklevelet kap.

- nem a kiírás szerint benyújtott, vagy a pályázati határidő lejártá után benyújtott, ill. a valóságnak nem megfelelő adatokat tartalmazó pályázatok kizárásra kerülnek.

- a pályázattal kapcsolatban további felvilágosítást ad: Dr. Fekete Jenő György, tel: 385-6373, e-mail: fekete.jeno1@chello.hu

Budapest, 2016. augusztus hó

ALAPÍTVÁNY

A Budapest Tájfutó Sportjáért Alapítvány is megkapta a NAV-tól az SZJA 1%-ot. Minden reményemen felüli összeg érkezett be, 130.327,- Ft.

Hálás köszönet érte minden tájfutónak, adományozónak.

Az összeget a Budapest válogatottak támogatására szeretnénk fordítani.

Sporttársi üdvözléssel:

Csidi Erzsébet

www.funkwerk-mo.hu

Ajánlatunk:

bozót ruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu
+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.
Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

A MAGYAR TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁSÉRT TÁMOGATÓI PROGRAM

Tisztaban vagyunk azzal, hogy jelenleg is nagyon sokunk támogatja kedvenc sportágát. Tesszük ezt helyi klub vagy alapítvány szinten, szövetségeken keresztül.

Mi is volt eddig? Vettünk válogatott pólót, a Tájéoló újság arany fokozatú támogatottá lettünk, adományainkkal hozzájárultunk a válogatott költségeihez, esetenként konkrét célt, célszemélyt megnevezve.

Olyan is előfordult, hogy egyszerűen szabad forráshoz jutattuk a szövetséget munkánkkal összefüggő kapcsolataink révén.

A jól bevált folyamatokat nem gondoljuk megzavarni, átírni. Ez a program azoknak szól, akik vagy már eddig is valamely most meghatározott cél mögé tudtak állni, vagy ezután teszik meg azt. A Támogatói Program elsődleges célja hogy egységes felületet biztosítson az eddig egymástól függetlenül futó akcióknak. A szolgáltatók által sokat emlegetett, de betartani sosem sikerülő kifejezéssel élve, egykapus folyamatot kívánunk biztosítani ezen a területen. Az erre nyitottak egyszerre láthassák a „támogatási célokat”, ahol mérlegelhetik, eldönthetik, hogy hozzájuk melyik áll a legközelebb. Ha a támogatás mellett döntetek, láthassátok, hogy azt valóban a megjelölt célra fordítottuk, és végül, de nem utolsó sorban, a megjelölt céltól, vagy céloktól függetlenül kialakított rendszerben mindenki a támogatásával arányos, szerény ellenszolgáltatásban részesül. Fontosnak tartjuk itt is kiemelni, a befolyt támogatásokat kizárólag a megjelölt célra, célokra fordítjuk, erről a támogatóval szerződést kötünk, és a támogatási ciklus végén ezt beszámoló kérésein belül bemutatjuk. Nem elhanyagolható részletkérdés, hogy a támogatásból semmilyen, az MTF SZ/BTF SZ alaptevékenységét jelentő kiadásra nem fordítunk, tehát nem költünk bérre, honoráriumra, bérleti vagy közüzemi díjra, és a támogatásért nyújtott ellenszolgáltatásokat sem a támogatásokból biztosítjuk.

A korábbi éveket átnézve 2017-re az alábbi célokat jelöltük meg:

- Utánpótlás-nevelés
- Sportágfejlesztési terv megvalósítása
- Válogatott sportolók támogatása
- Tájfutó gála támogatása
- Sportági magazin támogatása

A célok mögötti tartalomról néhány gondolat, nem megfosztva a támogatókat attól, hogy egyes célokat feleslegesnek tartsanak:

Az utánpótlás nevelés és a válogatott támogatása. Ez magában foglalja a korábbi támogatói póló vásárlásától az egyes edzőtáborok, világversenyekhez nyújtott igen komoly támogatásokat is, és mint korábban, ezután is a támogatás oly módon pontosítható, hogy akár eseményre vagy versenyzőre lebontva rendelkezhet a támogató. Az utánpótlás és a válogatott támogatásával elérhetjük, hogy versenyzőink egyenlő eséllyel küzdjenek meg a konkurenciával. Ha még azt is elérjük, hogy a válogatott kihasználhassa a létszámkeretet, biztos, hogy egy

népesebb, jobb hangulatú csapat sokkal jobb eredményt ér el ugyanolyan felkészültség mellett is.

Van, aki számára csak az utánpótlás nevelés fogadható el, mint egyetlen támogatandó cél, de nem szabad megfeledkezni arról, milyen irányba halad akár például a munkaerőpiac. A fiataloknál munkahely és egyéb társaság kiválasztásakor a kihívás, a jó közösség, a jó hangulat sokkal fontosabb, mint a mi időnkben volt, tehát a fiatalabb generáció számára igen fontos a jó csapat, fiúk, lányok, edzőtáborok, utazások. A Tájfutó gála egy fontos pillanata ennek, ahol a megszokottól eltérő körülmények között együtt lehetünk. Emlékezzünk: egy-egy világverseny, sokszor szinte túlzónak tűnően fontos momentuma a bankett, mennyit készülnek, készültünk rá. A Gála egy hasonló lehetőség a „csapatépítésre”, emlékek születésére, a fiatal versenyzők megtartására, és nem utolsó sorban az idősebbek visszacsábítására.

A Tájfutó gála a sportágunk azon eseménye, ahol a célba befutás után nem siet mindenki valahová, ahol a sportág legjobbjai átvehetik a kiérdemelt díjakat, ahol idős és fiatal együtt lehet, találkozhatnak, beszélgethetnek.

A Gálát támogatva lehetőséget biztosíthatunk minél több díjazott vendégül látására, és több fiatal kedvezményes belépésére.

A sportági magazin: Több fórumon elhangzott, akik kézben fogják és lapot, tudhatják, ez a Tájéoló utolsó száma. Egy ajtó bezárult, olvashatták az előző számban, egy másik kinyílik, olvasható ebben.

Schell Toncsi hosszú ideig tartó kiváló munkája itt és most véget ér, kérésére ugyanezzel a névvel nem is jelenik meg több nyomtatott sajtó. A hagyományt viszont az általam megkérdezettek nagy többsége nem hagyta veszni.

A BTF SZ és MTF SZ sok-sok előkészítő, elemző egyeztetés után október közepén megegyezett abban, hogy lesz nyomtatott sajtója a tájfutásnak. A címe még kiforratlan, de pár sarokban megállapodtunk, a stáb felállt, lelkesen készülnek a feladatra.

Évi négy alkalommal, A/4-es méretben jelenik meg az újság. Tartalmában támaszkodik elődjére, versenybeszámolók, elemzések, életmód rovat stb. Színesebb, magazin jellegűbb lesz, több időtálló állandó rovattal. Éves előfizetés négyezer Forint, megjelenését nagyobb versenyekhez igazítjuk. Előfizetni rá a BTF SZ új bankszámlájára utalással, a támogatói programban való részvétellel, vagy a nagyobb versenyeken lehet majd. Egyéb részletek hamarosan az MTF SZ honlapján a támogatói program alatt, addig a Tájfutó Gála Támogatás menüpontnál találhatók.

Bugár József/Mets Miklós

A támogatók az alábbi feltételekkel vehetnek részt a programban:

Aranyfokozatú támogató

Magánszemély 50.000 Ft-nál nagyobb összegű támogatás
Gazdasági társaság 150.000 Ft-nál nagyobb összegű támogatás

- Egyedi tervezésű támogatói technikai póló 2017
- Belépőjegy a Tájfutó Gálára
- Magánszemély részére ingyenes indulási lehetőség a sprint és középtávú bajnokságokon
- Megjelentetés az mtfshu támogatóink oldalán
- Megjelentetés a versenyeken a támogatói falon
- Sportági magazin előfizetés egy évre

Ezüstfokozatú támogató

Magánszemély 30.000 Ft-nál nagyobb összegű támogatás
Gazdasági társaság 100.000 Ft-nál nagyobb összegű támogatás

- Saját névvel ellátott támogatói termos 2017.
- Belépőjegy a Tájfutó Gálára
- Magánszemély részére ingyenes indulási lehetőség az ONEB versenyen
- Megjelentetés az mtfshu támogatóink oldalán
- Megjelentetés a versenyeken a támogatói falon
- Sportági magazin előfizetés egy évre

Bronzfokozatú támogató

Magánszemély: 12.000 Ft-nál nagyobb összegű támogatás
Gazdasági társaság: 75.000 Ft-nál nagyobb összegű támogatás

- Saját névvel ellátott támogatói fémbögre 2017.
- Megjelentetés az mtfshu támogatóink oldalán
- Megjelentetés a versenyeken a támogatói falon
- Sportági magazin előfizetés egy évre

További információk:

- Kálmán Péter - 30/474-1484, kalman.peter@obuda-ujlak.hu
- Mets Miklós - 30/964-0354, miklos.mets@gmail.com
- Rudi Péter - 30/922-2575, rudi.peter@kornusz.hu

TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÓ GÁLA 2017

Mindenkit sok szeretettel vár a Magyar Tájékoztató Futó Szövetség 2017. január 28-án 18 órai kezdettel a harmadik alkalommal megrendezésre kerülő Tájékoztató Futó Gálára, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumba.

A Gálán ünnepélyes keretek között kerül majd átadásra a Skerletz Iván díj, a Ripszám Henrik emlékérem, a Tájékoztató Futásért plakett, a Tájékoztató Futásért kitűző, az év sportolója, az év edzője és az év térképe díj, valamint megtörténik a bajnoki pontverseny eredményhirdetése.

A MAGYAR VÁLOGATOTT KIJUTOTT A VILÁGJÁTÉKOKRA

A Felnőtt Világ bajnokság eredményei alapvetően meghatározzák több jövőbeni eseményen az egyes nemzeti válogatottak részvételét. A legfontosabb, hogy a négyévente megrendezésre kerülő Világjátékokra (ami gyakorlatilag a nem olimpiai sportágak olimpiája) az idei VB eredményei alapján lehetett kiharcolni a kvalifikációt.

A Világjátékok programján szereplő versenyszámok (rövidtáv, középtáv, sprint váltó) végeredménye számít a pontozásba. Az egyéni versenyek esetében a Világ kupa pontrendszerhez hasonló a kiosztás az első helyezettől a tizedikig lefelé haladva: 100-80-60-50-45-40-35-37-33-31; a tizedik helytől lefelé egyesével csökken a kapott pont. Fontos különbség a Világ kupához képest, hogy minden nemzet csak a kategóriánként két legjobban szerepelt versenyző után kap pontokat. A sprint váltó után ugyanezen pontok duplája jár.

A pontszámok összesítése alapján a 13 legtöbb pontot szerző ország jogosult két férfi és két női versenyzővel részt venni a Világjátékokon. A listát Svájc vezeti, a további sorrend: Svédország, Norvégia, Dánia, Finnország, Franciaország, Csehország, Nagy-Britannia, Oroszország, Ukrajna, Észtország, Lengyelország, Ausztria és Magyarország (holtversenyben).

A 2+2 fő felett indulhatnak az egyéni számok világbajnokai: Maja Alm, Tove Alexandersson, Jerker Lysell, Matthias Kyburz, Olav Lundanes. Velük együtt 30 női és 31 férfi hely kelt el az IWGA (a Világjátékok szervezője) által az IOF számára biztosított 40+40 lehetségesből. Az IOF a fennmaradó helyeket úgy fogja feltölteni, hogy 1-1 férfi és női versenyzőnek megadja a lehetőséget az Európán kívüli régiókból (Észak-Amerika, Dél-Amerika, Afrika, Ázsia, Óceánia), majd a maradék helyekről is dönt, úgy, hogy egy nemzet (világbajnok nélkül) kvótája sem mehet három fölé.

A Világjátékokra 2017. július 20-30. között kerül sor a lengyelországi Wrocławban.

Szintén számít a VB-n elért eredmény a jövőbeni világbajnokságon indítható létszámokba. A nemenkénti lista első nyolc helyén levő ország három főt indíthat nemenként a hosszútávú és a középtávú versenyszámokban; a következő 14 ország pedig kettőt. Magyarország mindkét nem esetében a második csoportba tartozik.

(mtfshu)

IZGALMAS, ÉLVEZETES ÉS TANULSÁGOS

Elkészült az iskolai tájfutás oktatásban nagy népszerűségnek örvendő svéd kiadvány magyar nyelvű változata. A könyv bevezet a tájékozódás tanításának alapjaiba, gyakorlati módszereket mutat be a térkép és a tájékozódás fogalmainak megismertetéséhez, mindezt gördülékeny stílusban, játékosan, valóban élvezetesen. Találunk benne rengeteg praktikus ötletet a gyakorlatok tervezéséhez, mintatérképeket, készen felhasználható feladatokat, tájékozódási ismereteket felmérő tesztfeladatot. A kiadvány már egy féltucat nyelven elérhető, mostantól a magyar változat is a testnevelő tanárok és a kezdőkkel foglalkozó edzők rendelkezésére áll.

A könyv online változatban elérhető a következő címen: <http://np.netpublicator.com/netpublication/n35166438>

Nyomtatás céljára nagy felbontásban pedig letölthető az Mtfsh Adatbank dokumentumtárából: http://adatbank.mtfshu/dokumentum/show/dokumentum_id/94/dokkategoria_id/26

MTBO szenior VB

HÁROM VB ARANY LITVÁNIÁBÓL

„Nem hibáztam. Egyszerűen csak találtam 10 000 utat, ami máshogy vezetett oda.” Edison e szavai jutnak eszembe a VB-re gondolva, mikor a beszámoló megírására gép elé ültem. No de ilyen pesszimista gondolatok egyáltalán nem jellemezték 7 fős különítményünket, mikor nekivágtunk az – útvonaltervezők szerint – 16 órás monoton autózásnak Kaunasba, Litvánia második legnagyobb városába. Sőt, az elkövetkezés az volt: rá kell jesszünk a nemzetközi élmezőnyre a mesterek (40 felettiek) tájékoztatósi kerékpáros világbajnokságán.

A remények persze nem voltak teljesen alaptalanok, ahogy az majd az elbeszélés során ki fog derülni, de természetesen nem mentünk ki ekkora mellénnyel, csupán egy hatáskos bevezetőre volt szükség a beszámolóhoz. Tehát maradjunk szigorúan időrendben, ne szaladjunk a dolgok elébe!

Az idei évben Kaunas adott otthont a szezon záró rangos MTBO eseménynek, ahol az elit korúak a Világ Kupa sorozat utolsó 3 futamát teljesítették, a 40 felettiek pedig az IOF világbajnoki érmeiért küzdhettek. Cseh Veronika, Füzy Anna, Dosek Ágoston, Mets Miklós, Holluby András és a Partiumból érkező Tóth Zoltán, a Funkwerk Magyarország Kft. szponzori támogatásának köszönhetően egy kényelmes busszal utazhatott, Jankó Tamás pár órával előttünk haladva saját gépkocsival, Tóth Sándor „Sün”, pedig repülővel indult Litvániába.

Mi a busszal, egy teljes napot szántunk a kiutazásra. Odaértünk, még emberi időben el tudtuk foglalni a szállást és kipihentén ébredtünk a terepbemutató napján. Jó az ilyen természet közeli, északi országokban, hogy a terepek ott kezdődnek ahol a város véget ér, avagy még néha

annál is közelebb. Így a terepre kijutásnál az autózás, csak rossz időre volt preferált opció. No, igen, a rossz idő: – ha már szóba jött – el voltunk készülve a legrosszabbra, a messzi északon október első hétvégéjén. Thermo-, nadragok, mezek, bringás esőkabátok, kar és láb hosszabbítók, hideg elleni krémek, és egyéb csodaszerek vártak bevetésre. Azonban szerencsére ezekre nem volt végül szükség, szinte nyáriasan lehetett mindhárom versenynap során nyeregbe pattanni. Terepbemutatón kezdtünk ismerkedni azzal, hogy mi vár ránk. Multi-térképet kaptunk kézhez, egyetlen lapon 3 méretarányban mutatták meg ugyanazt a területet. 7500-ban, 10000-ban olvashatónak véltük, azonban a 15 ezres reménytelennek nézett ki az adott ösvény sűrűség mellett. Mégis ez utóbbival próbáltunk barátkozni, mert a következő nap hosszútávú VB érmeit is 15 ezresen lehet elnyerni. A terep nagyon szép volt, örökzöld és lombhullató erdő vegyesen, a tájat folyami hordalék lerakódása formálta ebből eredően eléggé laposra, dűne jellegű meredélyekkel itt-ott. Néhol ugyan megsüllyedt a kerék homokágyakban, de többnyire nagyon gyorsan tekerhető ösvények mindenféle. A tájékoztatósi nehézség épp ebből fakadt, hogy a nagy sebességre extrán sok volt az információ, eldönteni való a terepen. Dosek Toncsi azzal próbálta lelkesíteni a csapatot, hogy a terepbemutatóra vették elő a legkacifantosabb terepet, majd élesben sokkal jobban olvasható lesz minden. Vegyes bizakodással, és viharos hátszéllel tekertünk vissza a 15 km-re lévő szállásunkra.

Hosszútáv

Csapatunk természetesen nagyon készült! Dosek „tanár úr” kinyomatott régi térképekkel jött, hogy

Sűrű az úthálózat

amennyire lehet, előzetesen megtanuljuk a terep úthálózatát. Jól látszott, hogy a rajt közelében lesz a legsűrűbb a kiolvasható a térképen. Izgalmas tömegrajt ígérkezett. Ezen a napon is kitekertünk a versenypontba, ezzel meg is volt a félórás bemelegítés. A rajtot több ütemben, de mindig néhány kategóriát összevonva csinálták, így elég komoly létszám vágott neki hullámokban az erdőnek. Sok időt nem adtak a versenyzőknek arra, hogy összehangolódjanak a térképpel tereppel, rögtön a rajtbója után belementünk a sűrűjébe, a – 15 ezresben, még meg-megállva is – szinte kiolvashatatlan ösvény kavalkádba. Tetézve azzal, hogy ilyen tömegrajtnál elvisz a mezőny, mindenki azt gondolja, hogy a másik tudja, merre kell menni, ráadásul, még nem is azonos egyesre kezdett mindenki. Magam is egy közepes méretű vargabetűvel tudtam megfogni az első ellenőrzőpontomat. Bár utána lehigadtam, de a kerekaim sokkal gyorsabban forogtak, mint a fejemben lévő kerekék és detektáló szerveim, így továbbra is küzdöttem azzal, hogy legalább olyan idő alatt teljesítem az egyes szakaszokat, mint a velem közös átmeneten lévő 15 évvel eltesebb korcsoport menői. Hibák azért csúszkáltak be sorjában, az első óra után úgy saccoltam közel 10 perc hátrányom lehet. Ellenben motivációm, kedvem a lendülethez, így már nem sok volt, ezért még

a célba visszagurulás gondolata is megfordult a fejemben. De olyan kellemes napsütésre fordult az idő, szép volt az erdő, nem olcsó nevezés pedig befizetve, úgy döntöttem ez sem a „papírkutyaság” napja, edzünk akkor egy jót a hátralévő távon. Ebben a szellemben viszont kifejezetten élmény volt a pálya! Élvezettel nézegettem, milyen szépek a „trail”-ek (így nevezik a pesti montisok, az olyan ösvényeket, ahol nem egyszerű elbringázni, de annál nagyobb megelégedés, ha némi gyakorlással a jó sebességgel sikerül venni az íveket, ügyesen kirugózni a zökkenőket), mennyire jól meg lehet nyomni a dombokat. Pályafutásom egyik legtöbb kilométeréből álló (46,3 km) MTBO versenyt örömködtem így végig. Az előzetesen elborzasztónak gondolt célkarantén végét is jó hangulatban vártuk ki a csapattal közösen, hisz nagyon feldobta a hangulatot, hogy Cseh Roni dobogós lett, Füzy Anna pedig a táv világbajnoka! Csak Dosek Toncsi versenye miatt bosszankodtunk, mert a pontérintő chip működési zavara miatt, egy dobogós helyről maradt le.

Anna így foglalta össze a versenyét: „Sok idő nem volt a ráhangolódásra – a terepbemutatót leszámítva, ahol megbizonyosodhattunk róla, amit eddig is sejtettünk: ez sűrű lesz, bizony a litvánok használják az erdőt, utak, ösvények, kereszteződések mindenütt, száguldozni csak mérsékelted érdemes, noha ezt az útviszonyok egyébként engednék – és máris ott álltunk a hosszútáv tömegrajtjában, előttünk a terep legaprólékosabb részleteivel, ha ezt nem rontom el, akkor semmit. Én kedvelem a tömegrajtot, felvilanyoz a konkrét és kézzelfogható versenyhelyzet, örültem a tömegrajtnak, még úgy is, hogy tudtam, legnagyobb ellenfelem, a durung mediterrán dózerutakon szocializálódott Monica Spanyolországból, tempóból simán le fog rakni, vagy

nem simán, de le fog. Na, erre ezen a napon nem került sor – tömegrajt ide vagy oda, kevés ennyire magányos versenyem volt, mint ez: ezúttal kaptunk 15 másodpercet rajt előtt a térkép berakására, annyi elég is volt (térképhajtogatásban profi vagyok), aztán a rajt pillanatában láttam utoljára ellenfelet. A rajtbójánál 4-5 potenciális ösvény közül kiválasztottam egyet, ami nagyjából jó volt irányba, meg sem próbáltam végigbogarászni az elágazásokat, mentem a fő csapáson, reméltem elvisz a megfelelő völgybe, a túloldalt meg a harántul kikapaszkodó nagyobbacska út csak megfog,

ösvényekre vittek minket és a sok ellenőrzőpont ellenére jól fel lehetett venni a ritmust és az átmenelekben száguldozni. Volt alkalom persze a hibázásra bőven, a többszörös világbajnok Krystof Bogarnál is láttuk az élő GPS követésben, hogy volt egy pontja ahol teljesen elvesztette a fonalat. Fel-alá túrta a környéket, vagy egy kilométert bringázott egy 100 m sugarú körön belül mire helyre tette magát. Ezen a napon én már sikeresen elkerültem az ilyen „black out” hibákat, inkább pontatlanságokból, túlzott sietések-ből gyűltek a 15-25 másodpercek. Így aztán igazán versenyképes nem

Érmeseink

aztán majd helyrerakom magam... tervnek kicsit elnagyolt, de ezúttal bevált, hiba nélkül meglett az egyes, hú. Ennél nagyobb kihívás aznap már nem volt, végignavigáltam tők magányosan a maradék két órát, még egy-egy kisebb hiba is befelé.

Középtáv

Tartottunk tőle, hogy a hosszútáv – ami jellegében gigasprint volt – nehézségei után, mit várjunk a feleakkora távon ugyanannyi pontot tartalmazó középtávól. Azonban a terep, a 10 ezres térkép és az ügyes pályakitűző nagyon kellemes meglepetést okozott! Szép és élvezetes

tudtam lenni, de nagyon jó érzéssel versenyeztem, ez volt az a futam számomra, ami miatt megérté kijönni a VB-re. 75 percnyi bringázás után, a szokásos célkarantén procedura volt már csak hátra, de a szép időben – bátrabbak még be is szobbantak a folyóba – kellemesen telt el a várakozás. Együtt örültünk, hogy a Roni és Anna megint érmet szerzett, valamint hogy Toncsi kézszerűlése után is ott tudott lenni az élmezőnyben. (A hosszútávú versenyen esett, megütötte a csuklóját, gipszes rögzítést kapott az ügyeleten, mivel azonban törése nem volt és érzésre is egész

jó volt az a kéz, levette a kötést és bevállalta a futamot.)

Sprint

Reggel felpakoltunk a szálláson, hogy oda már az eredményhirdetés után ne kelljen visszamenni és részben a busszal, néhányan pedig kitekerve közelítették meg a sprint helyszínét. Természetesen ezt a terepet is alaposan betanulmányoztuk a kiadott régi térképek alapján. Ezért is kalkuláltunk úgy, hogy az eredményhirdetést meg kell várjuk! A terepet minden oldalról víz vette körül, olyan volt mintha szigeten lennénk. Majdnem így is volt, de a lényeg hogy keskeny földnyelv két partja között nem volt egy kilométer sem. Az ösvények hálózataból most sem volt hiány, bár a hosszútáv terepétől elmaradt sűrűségben. Talán ezért érezték úgy a rendezők, hogy a nehézséget meg kell még fejlelniük, a derékig érő artéri gazba fűnyírozott úthálózattal. Ez egyébként tényleg érdekes színtoltja lett a versenynek, úgy hallottam szereztek a versenyzők. Na de mi történt a pályákon? Az eliteknél dupla cseh győzelem született Tichovska és Bogar révén, és mi is kitettünk magunkért a szeniorok mezőnyében! Nem gondoltuk előzetesen, hogy a sprint a magyarok sikerszáma, de versenyzőink ezen a napon hozták a legjobb formájukat. Miki és Tamás, egymással is nagy csatát vívva (mint mindig) a hetük legjobb helyezését: bőven top 10-es eredményt értek el. Roni megnyerte sokadik (5. ha jól számoljuk) VB aranyát, Toncsi pedig először lett világbajnok tájbringában, Anna pedig olyan szép és teljes éremkollektiót gyűjtött be Kaunasban, hogy úgy néztem egyáltalán nem bánkodik azon a fránya 8 másodpercen, ami a dobogó tetejéhez kellett volna. Így lett legalább egy ezüstje is az arany és bronz mellé. Ami az írásból eddig kimaradt,

az a 4-5 napos utazásunk egyéb eseményei és a körülmények. Nem tartozik szorosan a lényeghez, de az élmény része volt. Ahogy autóztunk a lengyel esőben, 10 fokban kissé csüggedve és erősen elcsigázódva odafelé. A megérkezés az éjszakában az „erősen retrós” kibérelt lakásba (ahogy Tamás leírta nekünk, hogy tudjuk mire számítunk). Aztán az első délelőttünk Kaunasban, ahogy felfedeztük a belváros szépségeit, a különös szobrokat, megnéztük a székesegyházat és megkoronázásul megtaláltuk a helyiek „Mammutját”, az ottani plázát és anyag beszereztünk. Aztán az anyagbeszerzés eredményeképp a közös főzések: császármorzsa majd egy másik este palacsinta. Amihez nagyon jól jött Anna kifogyhatatlan mennyiségű mogyorókrém készlete. A közös pizzériába beülés, ahol a szomszéd asztalnál a teljes osztárk válogatott mulatott és befutott később a komplett brit szenior csapat is. Élmény volt, ahogy visszabringáztunk a helyszínekről és láttuk, ahogy a litván sporttárs KOM vadászat gyanús sebességgel robol el mellettünk, az amerikai szenior srácok mellénk csapódnak, közösen tekerünk a város ódon utcáin, hogy

megbeszéljük a versenyen átélteket. Végül az utolsó nap eredményhirdetése, ahol majdnem háromszor eljártunk nekünk a magyar himnusz. Amit egyszer sem játszottak el – de másokét sem, hogy hamarabb lemenjen a ceremónia – helyette szólt a „We are the Champions”. Ennyi pozitív élmény után már mit nekünk 16 óras hazaút! Időnként padlón aludva, Sün hosszúlere eresztett elbeszéléseit hallgatva – a GPS órák körüli IOF kontra, versenyzők huzavonáról – meglepően hamar eltelt. Miki szemmel láthatólag hálás volt a vezetésben átvállalt sok száz kilométerért, Toncsinak, Zolinak. Csapatunk nevében pedig köszönetet mondanék mindenkinek, akinek hálások lehetünk, hogy ez a VB részvétel ilyen jól szervezett volt! Pénzes Erzsinek a nevezés, szállás intézésért, a Funkwerk Magyarország Kft-nek az utazásban nyújtott nagyvonalú gesztusáért, Mets Mikinek, aki gépjárműt és csapatot vezetett, Dosek Toncsinak, aki szakmailag utat mutatott, aztán meg példát is, Jankó Tamásnak, aki két VB futam között is rengeteget dolgozott, hogy a Masters World Series pontok ki legyenek számolva, és mi is mindig tudjuk előre

Füzy Anna

milyen időjárás vár ránk, a lányoknak pedig a főzésben volt komoly részük. Zolinak köszönjük a kiváló minőségű házi pálinkát! Bár 95%-ban visszavitte, de nem a minőség miatt. Ez egy ilyen sportos társaság. Jó volt az egész, jövőre irány együtt Franciaország!

Holluby András

Dosek Ágoston élményei

Éremtermés

Hosszútáv: W40, Füzy Anna – arany; W45, Cseh Veronika – ezüst

Középtáv: W40, Füzy Anna – bronz; W45, Cseh Veronika – ezüst

Sprint táv: W40, Füzy Anna – ezüst; W45, Cseh Veronika – arany; M60, Dosek Ágoston – arany

Hazai nemzetközi tájkerékpáros versenyeken többször is kaptam pályakitűzői feladatokat, amelyek előtt alaposan tanulmányoztam a versenyek megkívánt jellegzetességeit. Kaunasban a szervezők szakítottak a kiírt elvekkel, hiszen minden terepen és minden számban keresték a sűrű úthálózatos tereprészeket, mi több, ott is a legeldugottabb ösvényekre helyezték ki a pontokat. Ludomir Parfianovics lengyel ellenőrzőbíró, aki fénykorában tájfutó ellenfelem volt, annyit jegyzett meg: „ha látnád, hány pontot kivettem előzőleg!” A hosszútávú tömegrajtos versenyen 15 000-es méretarányú térképen kellett kiolvasni az ösvényfonatokon átvezető utakat, amit én megállás nélkül nem mertem vállalni, annyira nehéz volt a feladat. Jól jött a higgadság, mert akik elvesztették a kontaktust a térképpel, azok súlyos percekkel fizettek a sietésért. A3-as lepedővel tekertünk a terep egyszerűbb részelein át és a hátoldalon is volt még feladat, újra a zegzugos úthálóban. A középtávon 10 000-es térképre váltottunk, és megint két hurokkal érintettük az adott terep labirintusát. Az első napi gyakorlat

birtokában már jól lehetett érvényesülni. Az utak szövevényébe visszaérkezve kellett jól tájékozódni, ritmust váltani a tájékozódás szempontjából, vagyis visszavenni kicsit a tempóból.

Az első két versenynap nem fárasztott el kondicionálisan, hamar tudtam regenerálódni, éreztem, hogy jól összejött a formaidőzítés. Volt egy kis gond a csuklómmal, ami egy első napi esés miatt délutánra feldagadt, amit begipszeltek ugyan a kórházban, de nem volt törés így levágtuk a gipszet, Vroni vett kezelésbe – gyógyszeralagokkal – és hűtés-borogatás után versenyre kész lettem a második reggelre.

A csapatban jó hangulat volt, amihez nagyon hozzájárultak a lányok, Füzy Anna és Cseh Veronika sikerei, mindkettőjük nyakába aranyérmet is akasztottak és minden versenynapon dobogóra állhattak.

Állhattak volna, ha a rendezők nem sietik el a díjkiosztást. De ott volt a helyük.

A befejező nap rövidtávú versenyét gondoltam a magam részéről legesélytelenebb versenyszámnak, de a technikai zúrok miatt peches első napi 4., és a középső napi 5. helyezésem után kinéztem magamnak a dobogót. Kicsit

Ilyen terep is volt

feszélyezett az 1 perces indítási időköz, mert jobban szeretem az egyéni tekerést, mint a taktikai helyzetekbe kényszerítő szituációkat. És utálok, ha utolérnek. Soha nem kezdek be, az első két pontra a méretarányt és a biztonsági határt kószoltam, de aztán elkapott a gépszi, minden pont mellett sikerült nagy tempóval eltekerni.

No, ez úgy értendő, hogy a Sportident Air szisztéma által kínált lehetőség okán még a pontoknál sem kellett megállni. A pálya utolsó harmadán – ugyanúgy, mint az előző két napon is – jól jött a tájfutó tapasztalat. Itt a kertvároshoz közeli, parkerdei átvágásokkal sokat lehetett nyerni, és ehhez bátorságom is volt.

A 7 500-as méretarányra nagyított térképen végre nem kellett megállnom a térképnézéshez, minden elágazást jó tempóval voltam képes beazonosítani, a befutóponton óriási biztatást kaptam a többiektől. Ezt követően csak a mögöttem indulókat kellett kibőjtölni, és boldogan nyugtázni a sikert. Anna és Vroni mellett én is aranyérmes lettem.

BEKIBÁLÁS A PÁLYA SZÉLÉRŐL

a rangorszámítás kapcsán

Pár éve még nagyon lelkes aktivista voltam, s ha úgy érezttem, hogy valaminek a működésében felfedeztem egy komoly baklövést, ami jó szándékkal javítható, akkor nagy energiával vettem magam bele, magam is sok időt szántam rá, s másokat is igyekeztem meggyőzni, hogy érdemes mozdulni, változtatni, pontosan kidolgozva a legjobb megoldást. Mostanában az időm is kevesebb, és valamelyest a fontos – nem fontos témák is átértékelődtek bennem, de azért úgy gondoltam, megpróbálom kihasználni a Tájékoztató utolsó számának megjelenését, hogy a ranglistákról pár gondolatot megosszam a sporttársakkal.

A friss lökést az adta, hogy néhány hete – ahogy elkezdtek megjelenni az idei kiszámított rangsorpontok – felfedeztem, hogy a regionális rangsorolókat az idén „központilag” drasztikusan lefokozták. Pár évig hivatalosan is foglalkoztam a ranglista számításával (a történelmi ismertetéstől most megkímélem a sporttársakat, a nyomdagépeket és az esőerdőket, s Hajdu Kálmántól Hunyadi Jósán keresztül Petrócki Ádámgig nem elemzem, ki mit tett a jelenlegi szisztéma kidolgozásáért, finomításáért, pontosításáért). Az általam felügyelt évek alatt, amikor én számítottam a ranglistákat, azt tapasztaltam, hogy jó az alapelv, de bizonyos korcsoportoknál és bizonyos versenytípusoknál vannak anomáliák, amik csorbítják a ranglisták mindenre kiterjedő korrektségét. Ezen felül kisebb versenyeken sokan indokolatlanul elesnek a pontszerzés lehetőségétől. Tapasztalataim alapján módosítási javaslatokat terjesztettem elő, melyek jelentős részét el is fogadta az akkori elnökség (sajnos nehézkes volt a változtatásra támogatást szerezni, ezért csak a legfőbb hibák javítására tettem javaslatot, hogy az információmennyiség okozta pánik miatt ne bukjon meg egészében a teljes javaslatcsomag). Pl. az én előzetes számításaimra és javaslatomra alapozva került bevezetésre a kiemelt rangsorolók szorzószámának 1,05-re, és a regionális rangsorolók 0,95-ra való módosítása is. Ezek a szorzószámok meg is feleltek a kívánalmaknak. Idén viszont a 0,95 hirdelen 0,85-re módosítása azt jelenti, hogy a minősítésre is valamelyest hátró versenyzők szinte elfelejthetők a regionális rangsorolókban való pontszerzés lehetőségét. Bakó Áron például – aki az élversenyzők azon ritka példány, aki rendszeresen elindul regionális futamokon is – idén eddig országos versenyen nem szerzett rosszabbat 95 pontnál, regionális rangsorolókban viszont hiába verte percekkel a mezőnyt, egy kivétellel nem érte el a 80 pontot sem. Nem tudom a regionális versenyek és versenyzők megbüntetésé

miért volt a javaslattevők és döntéshozók szándéka, de ez brutális (15–20 pontos) eltéréseket hoz abban, hogy valaki regionális versenyen, vagy országosan küzd a pontokért. A távolabbi nem elégszer utazó, inkább helyben megmértetkező spórolósabb versenyzők így közelítőleg sem reális helyre kerülnek a ranglistában, hanem sokkal hátrébb. Szerintem ez komoly hiba, a ranglistának akkor van értelme, ha minél több embert minél korrektebbül mér, és sorol be.

Még egy fontos javaslatot emlegettem időről időre. Sokat egyszerűsítene a ranglista számításán, segítené a kis mezőnyök minősítésre való alkalmasságát, és reálisabbá tenné a jelenleg már korcsoportok szerint torzult szenior ranglisták realissá válását, ha áttérnénk az „egy közös” ranglistára. Aki azonos pályán fut, az közösen számolható, függetlenül attól, hogy milyen korcsoportba tartozik, és hogy férfi-e vagy nő. Ez megoldaná a szinkódos pályák besorolásának problémáját is, és gazdaságosabbá tenné a kis versenyek rendezését, hiszen 5–10 jó pályával kiválóan megrendezhető egy 50–200 fős futam, 10-nél több ember futna egy pályán, ami a véletlenek szerepét is minimalizálná, és a rangsorolásra alkalmatlan kis létszámú kategóriákat is csökkentené, nem utolsósorban pedig a pályák színvonalára is több energiát fordíthatna a kifizető, ha fele annyit kellene megalkotni. A rangsorpontok összesítésénél év közben és év végén is külön elkészíthetők a minősítési ranglisták korosztályonként és nemenként is, de a futamokon azonos pályákon hasonló pontszerzési lehetőségek érvényesülnének, megtartva azért a kiemelt és regionális versenyek szerepét, és megfelelő (pl 1,05 – 1,00 - 0,95) súlyozását. Az áttérés matematikai módját most nem részletezem, nyilván nem ötletszerűen és nem év közben lehet ilyet megoldani. 2006 óta 10 lezárt év összes versenyéről megvannak az adatok, ha valaki kidolgoz a jelenlegi ranglista alapjain működő egyesített rendszert, az a meglévő adatok alapján 10 éves távlatra kihatóan is tesztelhető még bevezetés előtt, hogy látsszon, évekig működőképes és reális marad-e. Remélem, nem hiába szóltam, s lesz valamikor szándék a ranglista egyszerűbbé és jobbá tételére (amiben igény esetén szívesen segídek is). Ha már van rangorszámítás, az legyen minél jobb! Ha meg nem, hát van élet a ranglistán túl is, amit sok más mellett a Boróka Kupák töretlen népszerűsége is mutat. A versenyzők többsége a jó pályákat tekintve elsődlegesnek, a versenyek hangulatához kapcsolódó élményt, és a küzdelmet saját magával és az ellenfelekkel, a rangsor csak ezek után következik.

Kovalcsik István

Célterülete a Körös-torokban

I. KÖRÖS-TOROK KUPA A PARTI HOMOKFÖVENYEN

Csongrád, 2016. szeptember 3-4.

A Maccabi Vívó és Atlétikai Club Tájékoztató Futó Szakosztálya – Paskuj Mátyás elnökletével – az idén is merészet álmodott. Ezúttal, az egyik, négyfutamos versenyét I. Körös-torok Kupa néven, Csongrádon rendezte meg, szeptember első hétvégéjén.

A versenybírárságot ezúttal is egy nagyon jól összehozott stáb alkotta. Paskuj Mátyás elnök irányításával a következők voltak a főbb szervezők: Paskuj Mátyásné (titkár), Máriás Bence Dániel (rajtfelelős), Apró Attila (célfelelős), Hegedűs Béla (SPORTident), Mihály Gyöngyi (gyermekverseny), Dr. Cserjés Andrea (versenyorvos). A parkolást Blidár Tamás irányította és a fotókat is ő készítette. Az 1. napi futamok pályakitűzője dr. Felföldi Károly volt, míg a 2.

napi pályákat Szőri Kornél tervezte és kivitelezte. A versenybírárság munkáját dr. Sindely Pál (1. nap) és dr. Felföldi Károly (2. nap) ellenőrzőbírók segítették. A 4 forduló rövidtávú regionális rangsoroló versenyre, 4 különböző térkép készült, mind-egyik 1:5000-es méretarányban. A térképeket helyesbítették és

rajzolták: 1. nap délelőtti futam Csongrád, Körös torok (Vancsik Nándor), 1. nap délutáni futam Csongrád-Belsőváros (Felföldi Károly), 2. nap délelőtti futam Csongrád-Bökény és a délutáni futamon Csongrád-Belváros. Az utóbbi két térképet is Vancsik Nándor készítette. A térképek kellő gondossággal, precizitással készültek.

Az első nap két futamának a versenyközpontja, közvetlenül a Körös-torok üdülőterületen, a tengerpart illúzióját keltő strandon, a parti fővenyen volt. A szokatlanul meleg, szeptemberi indián nyár is fokozta ezt a hangulatot. Véleményem szerint, az idei hazai versenyek közül, ez volt az egyik legszebb célterület. A délelőtti futam közvetlenül az üdülőterületen, a Körös folyó torkolatával átellenben zajlott, míg a délutáni futam terepe Csongrád-Belsőváros része volt. Ez utóbbi, Csongrád egykori központi részén fekszik, a Tisza partja mentén. A bonyolult, zeg-

Rajtoltatás a Tisza-partján

zugas, tekervényes útrendszer máig fennmaradt. A teljes városrész gyakorlatilag élő múzeumként funkcionál, mivel házainak többsége műemléki védettségű, szépen felújított és gondosan karbantartott. Többségük jelenleg vendégházként funkcionál. A strand környezetében összefüggő nyaraló- és szórakozónegyed jött létre. A versenyfutatok között és az esti órákban a versenyzők strandolás mellett kellően ki tudták használni a vendéglátás adta előnyöket is, hiszen – a teraszos éttermektől a halbüféig át az óriáslángosig – igen változatos volt a kínálat. A szálláshelyek sora is széles skálát mutatott, ami a sátorhelytől a nívós parti apartmanokig terjedt. A szabad strandolás lehetősége mellett, a versenybíró-ság minden versenyző számára 350 Ft/nap belépést biztosított a Csongrádi Gyógyfürdőbe is, szombat délután 15 órától vasárnap estig!

A második versenynapon a futamok helyszínei a Csongrád-Bököny városrészi lakóterületen illetve Csongrád belvárosában, a feltűnően sok parkkal tarkított és belső udvarral rendelkező

Befutóponton a Belvárosban

területeken voltak.

A Maccabi VAC Tájékoztatósi Futó Szakosztálya által rendezett verseny fővédnökének Bedő Tamást, Csongrád város polgármesterét is sikerült megnyerni. A verseny főtámogatói voltak: Csongrád Város Önkormányzata, Csongrádi Gyógyfürdő és Uszoda, Magyar Víz Kft, Mozi Menza, Bástyá Hotel Makó, Pusztasolar Kft, Csabi Cukrászda, Rádió 7, Promenad.hu, Netion Kft.

Az ünnepélyes eredményhirdetésre, a második napi versenyközpontban, a Csongrád

Belváros Városháza előtti területén került sor. Minden kategória I–III. helyezette érem és oklevéldíjazásban részesült a négy futam összetett eredménye alapján. A díjátadó Bedő Tamás Csongrád Város Polgármestere volt. A gyermekversenyen minden induló ajándékot kapott. Külön érdekesség, hogy ezúttal, „homokbefutó versenyt” is rendeztek az első futamon, a Körös-torokban, a gyűjtőponttól a célig. Az eredményhirdetésen külön díjat (tortát) kapott a leggyorsabb 18 év feletti nő és férfi, valamint a 18 év alatti leggyorsabb versenyző. A tortákat a befutó versenyre a Csabi Cukrászda ajánlotta fel.

Felföldi Károly, az első versenynap pályakitzője, s egyben a második versenynap ellenőrbírója (és úgy is, mint a város szülötte) a következőképpen összegezte véleményét a versenyről:

„Nem egyesületi tagként először volt alkalmam belelátni a csapat tevékenységébe. Tetszett, hogy mindenki tudta a feladattát és időre minden elkészült. Egy négyfordulós sprint esetén (2 célhely és 4 rajthely kiépítés) elég koncentráltan kell dolgozni, amihez egy alapos előkészítés (tárgyi, szellemi) szükséges. Jó volt a helyszínválasztás is. Egy új város került fel a tájfutó térképre, és tényleg bejött, hogy a 4 futam 4 különböző jellegű terepen került megrendezésre. A térképészek jó munkát végeztek (ezzel egy kicsit magamat is dicsérem), a nyomtatott térképek szépek és jól olvashatók voltak. A pályák, a verseny legfontosabb fokmérői. Előre nem lehetett tudni a mezőnyök erősségét, így néhány kategóriában nagy győztes idők születtek. A szombat délutáni pályákat talán kissé elmeréteztem. (a tényleges

Befutóponton a Körös-torokban

Az F45 dobogósai: Szász Tibor (HRF), Juhász Gábor (HTC) és Ács Gábor (ZTC)

optimális útvonal pl. az F21-ben megadott 3,4 km-es táv a valóságban 5,2 km futásra jött ki. Ehhez jött még a váratlanul nagy meleg, amire nem számítottam. Csak emiatt is, biztos nem a nyílt részre raktam volna a rajtot. De legalább jó fizikai felkészítés volt az országos bajnokságra. Előzetesen a verseny jellegét tekintve, nekem voltak fenntartásaim, hogy egy héttel a ROB előtt érdemes-e 4 forduló sprintet rendezni, de végül

is Paskuj Matyi főszervező számítása bejött. Néhány országos rangsoroló is megirigyelheti a létszámot. Összességében én egy jól sikerült versenynek látom, és nemcsak azért, mert én is részese voltam a sikernek.”

A versenyt követően, Paskuj Mátyás a versenybírószám elnöke így összegezte a 4 forduló regionális rangsoroló versenyt:

„Először is, ezúton szeretném megköszönni a rendezők munkáját, amit a hétvégi Körös-torok

Kupán végeztek. Köszönöm, hogy mindenki teljes erőbedobással, nagy odafigyeléssel és pozitív hozzáállással teljesítette ezt a nem egyszerű összetett feladatot. Elmondhatjuk, hogy egy sikeres rendezés után vagyunk, bízom benne, hogy a legtöbb résztvevőnek tetszett a verseny. Azt gondolom az időjárás és a körülmények kedveztek számunkra és a versenyzőknek is, talán még túl meleg is volt, főleg a szombat délutáni futamon. Összegezve úgy érzem ismét bizonyítottuk a Magyar Tájfutó társadalomnak, hogy nincs számunkra megoldhatatlan feladat, egy felkészült összetartó csapat vagyunk, és érdemes versenyekre nevezni a későbbiekben is. Nem véletlenül adtuk a „római egyes” sorszámot a versenynek, hiszen jövőre is szeretnénk megrendezni ezt a versenyt.” Ezzel az összegzéssel azt hiszem a résztvevő versenyzők is egyetértenek, s remélve azt, hogy jövőre, a „római kettes” sorszámú Körös-torok Kupán minél többen rajthoz állnak.

Szöveg: Sindely Pál
Fotó: Blidár Tamás

Összpontos térkép részlete

BRAVÚROS MAGYAR SIKEREK BULGÁRIÁBAN

László Károly, Lászlóné Hornyai Piroska és Mucsi Mihály világbajnokok!

Kiemelkedően jól szerepeltek a magyarok az augusztus 3-9. között Bulgáriában megrendezett XVIII. Rádiós Tájfutó Világajnokságon. A 18 fős válogatottunk 3 arany mellett 3 ezüst és 2 bronzérmet, valamint számos 4-6. helyezést szerzett. Ezzel 33 ország közül a Cseh Köztársaság, Oroszország, Ukrajna és a jövő évi Európa-bajnokságot rendező Litvánia mögött az ötödik legeredményesebb nemzet lettünk. Pedig nálunk halmozottan hátrányos helyzetű sportág a rádiós tájfutás, közismert nemzetközi nevén ARDF (Amateur Radio Direccion Finding). Az idén például mindössze 6 hazai versenyt rendeztek a VB-ig. Nekem hivatalos helyen azt is tudtomra adták, hogy mivel sem az olimpia, sem a nem olimpiai sportok világjátékán nem szerepel, ilyen sportág nincs is!

Talán még a világversenyeket is színészekkel játsztatják el.

Színészek játszottak el

No, ha így van, itt Bulgáriában a magyar színészek fantasztikusan jól játszottak! Már a maszkmester is rendkívül alkotott, hiszen ezek a művészölgyek és urak megkülönböztethetetlenül úgy néztek ki, mint akiket alakítottak. A teljesítményük pedig önmagáért beszél. Pedig sok-sok kellemetlen, nehéz akadály tornyosult előttük. A versenynapokon még sötétben, zöld hajnalban keltek, s a gyors reggeli után már indult is velük a buszkaraván a terepekre. Általában közel egy órát zötykölődtek, nagyrészt olyan rázós, döcögős utakon, mintha Budapestről Ferihegyre autóznánk.

A hosszú várakozásra hol kátyús autóparkolóban, hol kint a tarlón

olyan szűk rajtkarantént jelöltek ki, ami egy borzadály. Rádásul magas intelligenciájú kultúremberek itt is szeméthyegyekkel „díszítik” az erdőt. Mivel a rajtoltatás 9 órakor kezdődik és a klasszikus számokban 13 óra utánig tart, sokan kénytelenek voltak több órát ilyen környezetben elfecsérelni az életükből.

Világ Kupával kezdődött

A rendezvényt sorozat Világ Kupával vette kezdetét, a világajnoksággal azonos négy versenyszámmal. Erre 5 magyar nevezett: Lászlóné Hornyai Piroska, László Károly, Szűk Zoltán, Dr. Paál András és jómagam, Kovács Attila Gábor. Én azonban a nyitó RH összecsapásról sajnos lemaradtam, mert csak olyan repülőjáratra kaptam jegyet, ami aznap reggel ért oda. S nem is a legközelebbi vármai, hanem a távolabbi, burgasi repülőtérre. Onnan a rendezőség az albenai versenyközpontig 320 Euro ellenében vállalta volna a transzferemet! Én azonban nem hagytam magam kizabolni, hanem tömegközleke-

déssel, három buszjáratral tettem meg a kb. 130 km távolságot. Oda, majd a verseny végén vissza, mindösszesen 40 levért (1 Leva = 170 Ft).

A számomra kezdő URH versenyen Karcsi tartalék vevőjével indultam. Az enyémből ugyanis, mielőtt feladtam a repülőre, kiszedtem az elemeket, nehogy begerjedjen (volt már ilyen!) és bombára gyanakodva felrobbanták a hátizsákomat. De amikor már Albenában visszaraktam a 9 voltos Duracellt, meg sem nyíkkant. (Utóbb itthon kiderült, elengedett egy forrasztás.) Ez a terep a vármai repülőtér és autópálya közelében egyébként olyan bozótos volt, hogy álmomba se jön elő!

Aranyos Piroska

Már az első napon szenzációs magyar siker született Lászlóné Hornyai Piroska (W60) győzelmével! Ez megadta számunkra az alaphangot. De ezt még tovább fokozva győzött másnap is, tehát mindkét klasszikus (RH és URH) számban Világ Kupát nyert!

Mucsi Mihály a világbajnok

A következő sprint versenyt nagy meglepetésre a versenyközpont környékén, lakott területen, a szállodák között rendezték. Ilyenre itthon még soha nem volt példa. Píroskának ez sem okozott problémát, ezüstérmes lett. Én M60 kategóriában a „legrosszabb”, a negyedik helyre futottam be.

A következő napon a Várna feletti hegyoldalba vitt foxoring is kellemetlen meglepetést okozott. Az itthon idén lebonyolított két ilyen versenyszám, az Aranyhomok Kupa és az országos bajnokság ugyanis teljesen másként zajlott. Nálunk az úgynevezett lassú adók az egyik, a gyorsak meg egy másik frekvencián adták a csak 100-200 méterről hallható jeleket. A Világ Kupán meg vegyesen, mondhatni össze-vissza. Igaz, rányomtatták a térkép peremére, melyik hol hallható, de én a rajt után már csak a térkép rajzát olvastam, az azon kívül eső feliratokat, reklámokat nem. És megdöbbsenem, mikor az első adót jelölő karika közelébe érve semmit nem hallottam. Mások is jártak így, mert sokan bóklásztunk a környéken értetlenül. Utólag főleg az ázsiaiakat sajnáltam, a kínai csapat ugyanis legalább 60 tizenévest indított a Világ Kupán, akik hozzám hasonlóan rohanguáltak az adó térképére berajzolt helyének környékén, mint pók a falon. Mert úgy megtalálni egy SI-dobozt (ebben a számban meg a sprintben ugyanis nincs bója), hogy sem a pontos helyét nem ismerem, sem az irányát nem tudom mérni, mert nem hallható, szinte reménytelen. Ami még tovább rontotta a helyzetet: a legtöbb adót jóval a berajzolt körön kívülre tették!

Még szerencse, hogy ekkor, és nem két nap múlva a vében szembe-sültünk ezekkel a sajátosságokkal. S hogy számomra teljes legyen a káosz, még műszaki gondom is akadt. Az eddig (vagy 20 éve) jól

Hornai Píroska világbajnok

működő fülhallgatóm is épp most tudott elromlani. Olyannyira, hogy az ukrán szaktekintély sokszoros világbajnok barátom, Mikola Velikanov, akitől vásároltam annak idején a készüléket, csak annyit mondott rá, dobjam a szemétkébe.

László Károly világbajnok!

A VK után pihentünk egy napot. Megérkeztek az azt kihagyó sportolók is Pap Gábor csapatvezetővel az élen és másnap már kezdődött is a 18. világbajnokság.

A nyitó foxoringra megint Várna fölé, egy meredek hegyoldalba vittek. Ekkor még csak lábadozott a gyomorfertőzés miatt kényszerbőjtől Píroska és Karcsi. Szegények még a dugókaikat is összecserélték, emiatt a célban nem is írták ki az eredményüket. Láttuk azonban Zarnóczy Klárát (W50), aki a dobogó második fokát érdemelte ki! Jómagam a biztos harmadik helyem tudatában hagytam el a célterületet. Aztán az esti eredményhirdetésen az egyik szemem sírt, a másik nevetett. Sírt két okból is. Egyrészt mert engem is utolértek a befertőzés igen kellemetlen tünete, másrészt, mert valaki mégiscsak leszorított a dobogóról, a legpechesebb, a negyedik helyre. De amennyire rosszul életem engedet,

örültem is, mert aki ezt merészelte, az nem volt más, mint barátom László Károly! Szinte hihetetlenül csodálatos ez a teljesítmény a július végi epeműtete után! Ezzel az 1995. óta szerzett számtalan világ-és Európa-bajnoki medálja után begyűjtötte a legértékesebbet, a világbajnoki aranyat. (Keretes írásunkban a nevében is felesége, Hornai Píroska nyilatkozik.) Ennél jobb kezdést egy világbajnokságon kívánni sem lehet!

Muci Mihály és Nagy Béla jól sprintelt

A VB következő egyéni számaként a sprint következett. A terep a várnai autópálya mentén akár Szabolcsban is lehetett volna, már ami a dimbes-dombos, zömében halványzölddel jelölt, homokos akácerdőt illeti. A cél környékén azért kisebb sziklák, kövek jeleztek, mégsem ott vagyunk.

Ebben a számban az előző VB győztesének, Muci Mihálynak itt sem sok hiányzott, végül csak egy ellenfele került elé. Pálya közben is láttam, milyen jól sprintelt, mindannyian örültünk ezüstérmének. Nem várt örömet okozott aznap Nagy Béla (M60), aki a harmadik helyen érkezett célba. Bár nincs ebben semmi meglepő,

M60-as csapatunk, László Károly, Kovács Attila Gábor és Nagy Béla bronzérmes

hiszen nagyon pontosan mér, nem véletlenül volt 1994-ig hosszú éven át a magyar válogatott vezető edzője. Attól kezdve azonban hosszú szünetet tartott és csak két éve tért vissza versenyzőként. S milyen jól tett!

Arany, ezüst, bronz

Még mindig formában kellett maradnunk, hiszen pihenőnap nélkül következett az első klasszikus egyéni-csapatverseny. A fiatalabb kategóriák rövid, a többiek ultrarövid hullámon versenyeztek. A terep több igen meredek oldalú nagy hegyből állt.

Mucsi Misi 3 éve Lengyelországban foxoringban Európa-bajnokságot, két éve Kazahsztánban sprintben világbajnokságot nyert, de klasszikus számokban, valamelyest magát is meglepve, most először érdemelt ki aranyat, mégpedig rövid-hullámon. Ezüstérmet aznap a W50 kategória csapatversenyében ultrarövid hullámon a Zarnóczyai Klára – Radics Anna duó nyert. Bronzot pedig M60-as csapatunk, László Károly, Kovács Attila Gábor és Nagy Béla nyakába akasztottak, szintén az URH összecsapásban.

Pontszerző csapataink

A már nagyon várt pihenőnap után utolsó felvonásként következ-

zett a második klasszikus egyéni-csapatverseny. Akik az elsők rövid-hullámon versenyeztek, azok most ultrán, és fordítva. Ez az észak-déli irányban hosszan elnyúló terep sem volt piskóta. A rajt és a cél közti távolság légvonalban elérte az 5 kilométert. És a „csúnya” nagy hegyek innen sem hiányoztak.

Közel három évtizedes rádiós tájfutó tapasztalataim szerint rövid-hullámon, amiben aznap mi is versenyeztünk, nem létezik reflexió, vagyis arra van az adó, amerről hallok. No, itt nem! Ám mivel úgy tanultuk, higgyünk a vevőnknek, mint utóbb kiderült, másokkal egyetemben én is felmásztam egy irtó meredek hegyre, mert egyértelműen arra mértem az első adót. Fent azután már egészen másfelé, lefelé szólt. Ebből adódott a túlélőversenyem, mert a sziklás meredélyen csak gatyaféken, a lezuhanást kockáztatva jutottam le. A földhöz csapódó tájolóim is széttört – de még jó, hogy csak az, és nem én. Aznap az URH vevővel futó Hornyai Piroška szállított egy ezüstérmet egyéniben, több csapatunk pedig pontszerző helyen végzett. Így a Zarnóczyai-Radics páros negyedik (W50), a Mucsi-Szűk Zoltán-Krajcár Lajos ötödik (M40), Moravszki János egyéni hatodik helyével az M50 csapat Nagy

György és Brunner Sándor társaságában negyedik, a László, Nagy, Kovács összetételű M60 alakulat szintén negyediként, a Börcsök István-Fröhlich Henrik páros (M70) pedig a hatodik helyen zárt.

Összbenyomás

Sportszakmailag jó verseny részei lehettünk, de néhány dolog alaposan lerontotta benyomásainkat. Én például (a már említett transzferes szívatáson kívül) a megrendelt és előre kifizetett első, augusztus 29-i éjszakai szállásomat és az első napi nevezésemét július 13-án, 46 nappal az esedékességük előtt lemondtam – de nem vették figyelembe...

Az egyébként magas színvonalú világbajnokság összbenyomását lényegesen befolyásolták a sorozatos, komoly gyomorbántalmakkal járó megbetegedések. Nemzetiségre tekintet nélkül senkit nem kíméltek, és az első perctől kezdve végig ismétlődtek. Nálunk a hatóságok már néhány eset után biztosan bezáratták volna az ebben ludas, legalább 300 adagos konyhát, itt meg nem történt semmi. Csak a szerencsétlen betegek szenvedtek. A magyarok közül is sokan megszenvedték, amint a fertőzött gyomortartalom egyszerre két irányban tört ki az emberből. Mindezek ellenére nemzetközi összehasonlításban továbbra is sikersportág maradt a főként önköltséges alapon működő magyar rádiós tájfutás.

Körkérdés a világbajnokokhoz

1. Hogyan készültél a VB-re?
2. Milyenek a benyomásaid a rendezésről, terepekről, pályákról?
3. Számítottál-e ekkora sikerre?
4. Miután már túl vagy a csúcson, mik a terveid a jövőre nézve?

Mucsi Mihály: „az egész mezőnyt megleptem”

1. Nagyon sok fizikai edzéssel és

László Károly és Hornyai Piroska

minél több tájfutó versenyen való indulással, mert ezt jó felkészülésnek tartom.

2. Nekem nagyon tetszett ez a világbajnokság (főleg ilyen eredményekkel). A terep nehéz volt, különösen fizikailag, de én az ilyen terepeket szerettem. A pályákat is nagyon jónak értékelem. Én nem találtam bennük hibákat és a lehető legjobb tudásom szerint teljesítettem azokat.

3. Nagyon örültem a sprint második helyezésemnek. Ez a szám nekem jól szokott sikerülni, bíztam is a jó eredményben. Ami viszont nagy meglepetés volt, az a klaszszikus (RH) versenyszámban elért aranyam. Ezzel szerintem nem csak magamat, de az egész mezőnyt megleptem, nagy örömömre.

Pedig ebben nem számítottam ilyen eredményre, mert itt mindenki nagyon jó, és mert a felkészülésem végén pont a vébé előtti hetekben volt egy elhúzódó betegségem.

4. Jövőre kicsit hátrébb helyezem a sportot. Az első lesz a családom, de természetesen a versenyeken (rádiós, tájfutás) továbbra is részt veszek, amennyire a lehetőségeim engedik.

Amit még el szeretnék mondani: a legfontosabb, hogy amit elértem a sportban, azt mind a drága családomnak, de legfőképpen a feleségemnek köszönhetem, mert rájuk mindig számíthattam. Köszönöm!

A férje, László Károly nevében is nyilatkozó Hornyai Piroska:

„Mindkettőnknek lejátsozták a Magyar Himnusz!”

1. A világbajnokságra való felkészülésünket Karcsi betegsége és műtete hátráltatta. Emiatt több versenyt is le kellett mondanunk, úgy tájfutásban, mint rádiózásban. Mikor felépült és már bizsergett a talpa, elkezdtük az alapozást. Minden nap egy kicsivel többet futottunk. A Világ Kupára is azért neveztünk, hogy edzési lehetőséget biztosítsunk magunknak. Azt nem gondoltuk, hogy már ott is az élbolyban fogunk szerepelni. Én két aranyérmet és egy ezüstöt szereztem, Karcsi a nyolcadik helyet bérlete ki magának.

2. Az a benyomásunk a terepről, hogy a rendezők egy számban sem akartak kímélni bennünket. Alig volt olyan versenynap, hogy ne kacsaringós patakon átkelve vagy homokos befutón felfelé mászva fussunk be a célba. A pályakitűzők is igyekeztek nehéz, technikás pályát készíteni részünkre, amely elinduláskor komoly fejtörést okozott, hogy merre is induljunk? Komoly, világbajnokságnak megfelelő szintű terepeken versenyeztünk.

3. Én 2008-óta járom a világot, azóta veszek részt Európa- és világbajnokságokon. Eddig minden alkalommal éremmel jöttem haza. Titkon reméltem, ez így lesz most is. De hogy ekkora sikerem legyen, azt nem gondoltam volna. Külön öröm számomra, hogy a párom, Karcsi végre megérdemelten egyéni világbajnok lett! Így a Magyar Himnusz mind a kettőnknek lejátsozták.

4. Természetesen tovább folytatjuk a tájfutást és a rádiózást is. Ameddig az erőnk, egészségünk és a pénztárcánk bírja, addig mindenképpen.

Kovács Attila Gábor
Zöld Sportok Clubja Miskolc

EMLÉKEZÉS DR. ANGYAL TIBORRA (1932-2016)

Az egyik legidősebb, 80 év feletti pécsi tájfutó, Dr. Angyal Tibor szeptember 4-én elhunyt. Mint sok idős, régi tájfutó, ő is a cserkészként kezdte. Itt ismerte meg a természetet, a térképet, az erdei mozgást. A Pécsi Cisztercita Gimnáziumban érettségizett, és 1950-ben Pécsen megkezdte az orvosi egyetemet. A természetszeretete vitte az egyetemen a tájékozódási versenyzők közé és ő lett az akkor Haladás SE-nek nevezett tájékozódási egyesület alapítója. Az 1950-es években több országos csapatbajnokságon is indult és rendező volt az első baranyai országos versenyen (Standard Kupa). Az Egyetem elvégzése után 1958-ban lépett be a Pécsi Orvos-Egészségügyi Sportkörbe (akkor még Pécsi Lendület Sportkörnek hívták) és itt versenyzett tovább – feleségével együtt. Sokszor találkozhatunk vele a 60-as évek versenyének eredménylistáján és régi fotókon. A versenyzés mellett számos verseny rendezője is volt, és részt vett az akkor használt fekete-fehér térképek készítésében. A tájfutás önállóodása után még évekig aktív résztvevője volt a megye tájfutó életnek. Emellett magashegyi túrázó is volt. Ő építette ki először a kapcsolatot az akkori Jugoszlávia tájfutó versenyzőivel. Bekapcsolódott a Pécsi Orvos-Eü. SK vezetésébe is, 2013-ig a Sportkör elnökhelyettese volt. Sajnos az utóbbi 10-15 évben mozgásszervi betegsége nem engedte, hogy a hegyeket, erdőket járja. Utoljára 2010 őszén a Fehérkúti Turistaháznál rendezett Csermely V. emléktalálalon volt jelen. Azóta lakásáról nem tudott kimozdulni. 2016. szeptember 22-én, gyászmisén végleg elbúcsúztunk tőle.

Újabb nyolcvanévesek

2016. augusztusában ismét két sporttársunk lépett a nyolcvanasok családjába.

Páhy Tibor, a székesfehérvári Alba Regia Atlétikai Klub versenyzője. Bár az utóbbi időben már ritkán indul versenyeken, mégis gyakran lehet vele találkozni, főleg a téli hónapokban. Az utánpótlás keret egykori kapitánya ma is aktívan tevékenykedik, hiszen évek óta a vértesi téli edzések fő szervezője, kivitelezője.

Tihanyi László dr. a Pécsi Orvos-Egészségügyi Sportkör versenyzője. A POTE-en végzett orvos, nyugdíjba vonulásáig Baranya megye tisztí főorvosa volt. Jelenleg is aktív tájfutó, a csákerényi nappali egyéni OB-n az F80-as kategóriában bronzérmet szerzett. 1952-ben lépett be a POEÜ (akkori néven Lendület SE) természetjáró

szakosztályba, ahol túráversenyeken vett részt.

1965 óta a túráversenyek mellett szövetségi munkát is végzett. A POEÜ Sportkör elnöke és a tájfutó szakosztály vezetője napjainkban is. Az MTWFSZ megalakulásakor, 1971-ben a Baranya megyei Tájékoztató Futó Szövetség főtitkára, majd 1975-től 2014-ig elnöke volt. Jelenleg a Bm.TFSZ tiszteletbeli elnöke, a megyei elnökség tagja.

Szerencsi Ildikó váltógyőzelme a Park World Touron

Pekingben megkezdődött az idei sorozat.

Huszadik évfordulóját ünnepli idén a Park World Tour. Az 1996-ban a finnországi Vasaban indult sorozat már 16 országban járt és 40 ország, több mint 500 képviselője állt rajthoz ezeken a versenyeken. Idén már tizedik alkalommal rendezik Kínában a Park World Tourt, ezzel a keleti ország toronymagasan a leg-többször szereplő helyszín a verseny történetében.

Az idei PWT október 23. és 29. között zajlik összesen hat futammal: három sprint mellett egy középtáv és egy szupersprint alkotja az egyéni futamokat, nyitászámként pedig egy sprint

váltót rendeztek. A kétfős vegyesváltókban mindenki kétszer futott lány-fiú-lány-fiú sorrendben, így alakult ki a négykörös verseny. A terep egy lapos parkerdő volt, ahol nagy sebességgel lehetett haladni és emiatt belehibázni.

A verseny szorosan alakult, többször változott az állás az élen és végül az első négy váltó nyolc másodpercen belül ért be. A végén magyar sikernek örülhettünk, ugyanis Szerencsi Ildikó az észti Timo Silddel az oldalán megnyerte a versenyt! A Weiler Virág – Tugyi Levente páros pedig a hetedik helyen végzett. **(mtfsz.hu)** További részletek a PWT honlapján: <http://www.p-w-t.org/>

Domborzat olvasás gyakorlása

Az 5. számban közzét, domborzat olvasást gyakorló tesztlap megoldása:

Rajt – A – E – F – M – T – U – Z – Y – T – X – S – T – N – H – G – F – L – Q – P – J – K – E – B – F – Cél

Hornák Zoli levele

Levelét kaptunk Veszprém megyéből Hornák Zoltántól. Levelében ismerteti a sportágban eltöltött múltját, majd felsorolja, hogy az elmúlt évtizedek írott sajtója – Természetbarát híradó, megyei kiadású szakszövetségi híradó, az Iránytű, a Tájfutás és Szélrózsa kiadványok hogyan szüntek meg az idők folyamán, és úgy látja, most ez vár a Tájékoztató is. Mélyseges aggodalmát fejezte ki és nem érti, miért nem karolják fel esetleges szponzorok egy lap kiadását.

Kedves Zoli! Aggodalmad jogos, de lesz megoldás. A Budapesti Tájfutók Szövetsége elkötelezett az írott sajtó megjelenése mellett, és már szerveződik egy új tájfutó lap kiadása. A Spartacus kupán már többet lehet majd róla tudni, sőt ott már elő is fizethető! Bizzál benne és ne legyél elkeseredve!

Sportági nyomtatott sajtó

A BTFESZ és MTFESZ sok-sok előkészítő, elemző egyeztetés után október közepén megegyezett abban, hogy lesz nyomtatott sajtója a tájfutásnak. A címe még kiforratlan, de pár sarokpontban megállapodtunk, a stáb felállt, lelkesen készülnek a feladatra.

Évi négy alkalommal, A/4-es méretben jelenik meg az újság. Tartalmában támaszkodik elődjére, versenybeszámolók, elemzések, életmód rovat stb. Színesebb, magazin jellegűbb lesz, több időtálló állandó rovattal. Éves előfizetés négyezer Forint, megjelenését nagyobb versenyekhez igazítjuk. Előfizetni rá a BTFESZ új bankszámlájára utalással, a támogatói programban való részvétellel, vagy a nagyobb versenyeken lehet majd.

Megváltozott a BTFESZ számlaszáma

Az új bankszámlaszám:

Gránit Bank 12100011-17849065-00000000

HOGYAN MONDJÁK AZ ERDŐN TÚL?

Bár a világ számos országában található magyar tájfutók, csak egy helyen vannak annyian, hogy önálló „nyelvük” is legyen: Erdélyben, főként Kolozsváron. A cikk évtizedes gyűjtés alapján és a Fey család segítségével készült. (Erdély = Transsylvania = Erdőntúl)

A mikor felcsillan a normális együttműködés lehetősége a szomszédos országokkal, a múlt század kilencvenes éveinek elején, Skerletz Iván főtítkáruk – aki mindig szívén viselte az erdélyi tájfutók sorsát és sokat segítette őket – szerződést kötött a romániai szövetséggel az együttműködésről. Ez az irat sokféle – jórészt meg nem valósult – tervet tartalmazott, és volt egy furcsa pontja: az erdélyi tájfutás magyar szavainak összegyűjtéséről. Úgy gondolom, nem szűnhet meg úgy a Tájoló, hogy legalább ezt az egyet ne teljesítsük.

A romániai magyar nyelv sok érdekességet tartalmaz, ezen szó-kas jókat élcelődni, de én értéknek tartom. Néha persze szórakoztató: *hajtási* = jogosítvány, *áruló* = piacon dolgozó stb. Amikor egy tanártól azt kérdezik: Mennyi a

régiséged?, a válasz: Öt év (vagyis öt éve dolgozik tanárként).

Rátérve a tájfutásra, a „fut” a románban egy igen csúnya szó, ezért erdélyi sporttársaink nem futnak, hanem *szaladnak*, nehogy a beszélgetésbe véletlenül belehallgató román sporttársak azt higgyék, hogy durván káromkodnak.

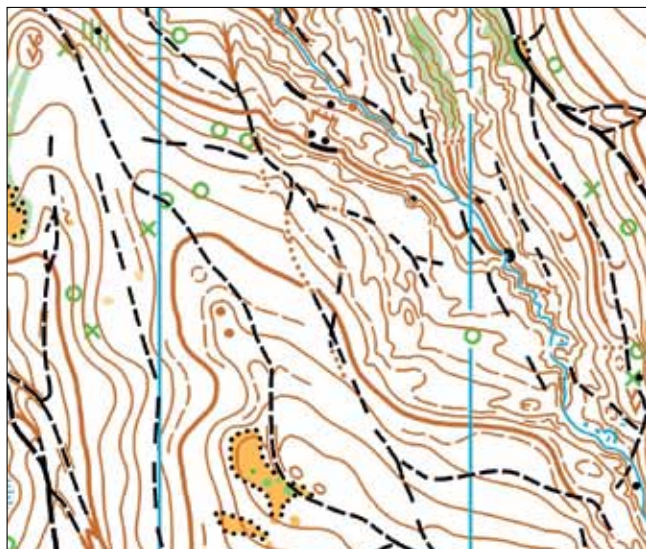
Miként a hétköznapi nyelvben, a tájfutók is átvettek néhány kifejezést a román nyelvből, ezek közül egy kihalt a technikai fejlődéssel (*fisa* = versenyzőkarton), de a *mamelon* (kis kúp) és a *borna* (határkaró) tovább él. A jelkulcsi jelek elnevezésében egyébként nincs eltérés az óházához képest, ennek oka valószínűleg az, hogy az első nyomtatott jelkulcs idehaza már 1968-ban megjelent és ez önkéntelenül is szabályozta a nyelvhasználatot. A szavak többsége, bár első hallásra furcsa, jól érthető, de akad egy-két

izgalmasabb is. Erdélyi barátaink nem kiírást készítenek, hanem *meghívót* (mint több más nyelvben), és utána nem neveznek, hanem *beíratkoznak*. A versenypálya két vége: *indítás és érkezés*. Amikor *iránytűt* (azaz tájoló) használnak, akkor *irányszögön mennek*, ha a *színtgörbét* követik, akkor *szinten*. Ha elkevernek a 4-esre: A negyedik pontnál *leültem egy csomót*, esetleg: nehezen *kaptam meg* a négyest. Nem dobbot keresnek, hanem *csúcsot*, gerinc helyett inkább *lábat*, horpadás pontot sose fognak, csak *hajlatot*, közben a *döblésúton* (mélyút) haladnak. A *leszakadást* néha mi is mondunk, de ők minden terep- és sziklalépcsőre, letörésre ezt használják.

A versenyt megelőző gondos *pitykézés* után reggel *szerelik* a pontokat, majd a verseny után jön a *leszerelés*, a *pityke* sem maradhat. *Szaladáshoz letúrik* a térképet, nem hajtják.

Ma már Kolozsvár környékén is modern módszerekkel készülnek a térképek, most éppen egy lézerszkennerek (!) beszerzésén ügyködnek. A térképkészítés során, megfelelő alaptérkép hiányában, fehér lapról indulva mérik fel a teljes terepet, rengeteg időt töltve az erdőben, viszont így abszolút pontos térképeik vannak. Régebben önálló egység volt minden térkép, amit saját gyártmányú felszereléssel készítettek. Mostanában ortofotón kijelölik, majd terepen GPS-szel bemérik a fix pontokat, ezek közé készül hagyományos módszerrel, mérőszalagot és vízszintezőt használva, azaz *madzagolással* az alapháló. A legmélyebb pontból kiindulva felméri a *színtmetszéseket*. A színtvonalakkal való metszéspontokat terepen is megjelölik, majd az alapháló hurka-in belül másodlagos ponthálót vesznek fel. Kiszerkesztés után jön a *sepregetés*, amikor tereptárgyakkal és színtvonalakkal töltik ki a *hurkokat*. Az így készült térképek összefüggő, torzításmentes állományt képeznek.

Hegedűs Ábel

multiNavigator.hu
terepjárás - outdoor - navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájoló 2016 6. szám 33

HOGY VOLT?

Nemzetközi Balaton Kupa tájékoztató verseny – 1966

Erős mezőny

Ezúttal hasznos előkészületnek tekintették a magyarországi versenyt a résztvevő országok a közelgő első világ bajnokságra. A bolgár és német csapat nem csupán a meghívott 3-3 női és férfi versenyzővel, de a teljes válogatott keretükkel kívántak rajthoz állni, így a Keszthelyi Kupát is nemzetközi versennyé tették. Visszatértek a NBK-ra a csehszlovákok is, így minden eddiginél erősebb nemzetközi tájékoztató versenyre kerülhetett sor hazánkban. A svédek a legdélibb tájegységük, Skåne válogatott csapata képviselte, amely természetesen így is a verseny esélyesének számított. Az első napi egyéni és 3 fősre bővített csapatverseny nem várt hazai főlényt hozott. Ez Balogh Tamás (Kaponya) napja volt, pályafutása egyik legjobb eredményét hozva. Saci pedig, az időeredményeket nézve, mintha nem is azonos pályán futott volna a többiekkel. A váltóban aztán helyreállt a papírforma: ha az előző évhez képest csökkenő különbséggel is, de biztosan előzték meg a svédek a magyar csapatot. A Keszthelyi Kupába szoruló további svéd versenyzők pedig ott taroltak, de a németek sem szégyenkezhetek a magyar I.o. mezőnyben elért dobogós eredményeikkel.

A hajnali rajtokat figyelmen kívül hagyva, a lényegét tekintve szinte minden úgy zajlott, mint egy mai normáltávú versenyen. De érdekességként megemlítendő a váltóverseny lebonyolítása. Az „A” pályát teljesítő 1. futók (már az általános utasítás is így

említi!) egyenként rajtoltak 2 perc időközzel, a váltóhelytől 5 km távolságban. A 2. futók aztán időkiegyenlítéssel indultak, gyakorlatilag egészen más terepen. A „B” és „C” pályák is olyan mértékben különböztek, hogy csak a váltóhely (cél) egyezett, a térképraft már eltért.

Folytatás lesz, de hogyan?

A versenyről tulajdonképpen azért nincs több mondanivalóm, mert semmi különlegességet szerencsére nem produkált. Színvonalas előkészítés, hibátlan lebonyolítás, a dombvidékeken megszokott ruhaszaggató bozótos, ligetes terep, igényes pályák. Szöveg helyett álljon itt két eredeti felvétel Hodossy Gábor versenybíró sporttárs jóvoltából. Egy előkészítő bejárás során készült kép hűen tükrözi a kor hangulatát. Szász Károly és Thuróczy Lajos legendás sporttársakat látjuk a másik képen. Előbbi a NBK verseny-

bíróságának elnöki tisztét látta el mindvégig nagy szakértelemmel, utóbbi pedig a NBK versenyeinek is helyet adó nemzetközi természetjáró táborozás parancsnokaként dolgozott, és most az MTSZ tiszteletbeli elnöként 91 évesen is igen aktív. Még javában folyt a 66-os verseny előkészítése, amikor a Versenybírói Tanács már azon dolgozott, hogy hogyan tovább. Jelentős változtatás érlelődött

ugyanis összefüggésben azzal a felismeréssel, hogy gyakorlatilag kialakult egy új, önállóságra érdemes sportág. A vívódás részletezése és eredménye rövidesen olvasható lesz a Hungaria Kupának az MTFSZ honlapján ma is meglévő, de bővítésre kerülő és teljes eredménylistával kiegészülő krónikájában.

Nemzetközi Balaton Kupa 1957–66, összefoglaló

A cikksorozat évenkénti bontásban a legjellemzőbb változásokra fókuszálva mutatta be a verseny és mondhatjuk, a kialakulóban lévő tájékozódási futó sportág fejlődését, lévén ez a legjelentősebb szövetségi rendezésű verseny. Mesterművésztémakörönként is tömören felvázolni a változásokat.

Megnevezés: a kezdeti természetjáró tájékozódási versenytől a természetjáró szó 1961-ben elmaradt, de a tájékozódási futóversenyig hivatalosan nem jutott el

Résztvevők: 1957-58-ban klubszinten, 1959-től nemzeti válogatottak közt folyt; Bulgária, Csehszlovákia, NDK mellé 1963-tól Svédország csatlakozott
Versenyforma: 1960-ig 3x2 fős, azaz 3 részlegen (eltérő pályák), 2-2 fő együtt halad; 1961-től egyéni verseny 3 fős (esetenként csak 2 fős) csapatértékeléssel

Női verseny: nemzetközi szinten 1963-tól, hazai versenyben 1958-tól, de 1961-ig 3 fő együtt haladt

Ifi verseny: mindvégig 2, vagy 3 fő együtt haladásával

Váltó verseny: csak 1965-től

Éjszakai verseny: 1958-61 közt hazai férfi kategóriákban csakis éjszakai

Lebonyolítás: kezdetben bontott távú, majd 1961-ig fokozatos bevezetéssel teljes távú; külön keresési idő 1959-ig

Térkép: 1964-ig 50 000/10 fotózott, 1965-66-ban 25000/5 színes

Értékelés: hazai szinten csapatok neve 1961-ig csak a dobogósoknál jelenik meg; 1962-től egyéni és csapatértékelés

Végezetül szeretném felhívni a figyelmet a bontott távú lebonyolítási formára, ami különlegessége, bonyolultsága okán érdeklődésre (de nem visszaho-

zására!) tarthat számot. A szabályait, az alkalmazandó stratégia alapfogásait ismertettem ugyan a korábbiakban, azonban Gombkötő Péter élvezetes cikke a Tájélot 2016/2 40. oldalán a gyakorlatban is részletesen és érzékletesen bemutatta ezt a furcsa, de izgalmas lebonyolítási formát.

Scultéty Gábor
gabor.scultety@gmail.com

Versenybírók				Összetett csapatverseny	
elnök:	Szász Károly	1. Magyarországi	2 helyeselt pont	640-17	
elnökhelyettes:	Czibák István	2. Svédországi	4 helyeselt pont	727-02	
titkár:	Tibor Lajos	3. Német Dem. Közt.	7 helyeselt pont	862-43	
bírók:	Horváth László és David László	4. Csehszlovákia	7 helyeselt pont	862-50	
bírók:	Horváth László, Kovács János	5. Bulgária	10 helyeselt pont	1063-51	
ellenőrző-bíró:	Fehér Miklós				
	váltók: Holba Vilmos és Székely László				
Versenyadatok					
időpont:	1965. augusztus 20-21.				
versenykiszámpont:	Kálvária				
versenyterület:	Király-kút és Koloska-völgy				
versenyforma:	1. nap 3 fős egyéni-csapat, teljes távú 2. nap 3 fős váltó, egyesített				
térkép:	1:25000 / 5 m, színes				
	férfiak	egyéni	váltó A	váltó B	váltó C
táv:	13100 m	8050	8475	7775	
szint:	8000 m	5900	6050	6275	
ellenőrző pont:	9 a.p.	7	7	8	
versenyidő:	328 perc	240 perc			
	nők	egyéni	váltó A	váltó B	váltó C
		8000 m	5900	6050	6275
		290 m	180	165	275
		8 a.p.	6	6	6
		240 perc			
Egyéni eredmény - férfiak					
1.	Balogh Tamás	H	102-27		
2.	Steen-Olaf Carlsson	S	110-17		
3.	Sture Björk	S	122-19		
4.	Schönholzer György	H	125-35		
5.	Dieter Conrad	DDR	128-18		
6.	Frankfurt Sander	CS	134-18		
7.	Wolfgang Larssen	DDR	137-44		
8.	Harald Grosse	DDR	141-47		
9.	Oldrich Vlasek	CS	143-36		
10.	Ludvik Smelik	CS	143-48		
11.	Orsi András	H	146-03		
12.	Steen-Olaf Daniel	S	149-27		
13.	Nikola Bolegov	BG	159-45		
14.	Grigori Kalashov	BG	202-44		
15.	Kiril Bajenov	BG	219-45		
Csapat eredmény - férfiak					
1.	Magyarországi	Balogh, Schönholzer, Carlsson	314-06		
2.	Svédországi	Carlsson, Larssen, Daniel	382-03		
3.	Német Dem. Közt.	Conrad, Lorenz, Grosse	407-49		
4.	Csehszlovákia	Sander, Vlasek, Smelik	421-42		
5.	Bulgária	Bolevik, Kalashov, Bajenov	562-14		
Egyéni eredmény - nők					
1.	Moncsart Sarolta	H	70-41		
2.	Szabó Márta Magda	H	98-23		
3.	Kernitz Gertrud	S	95-05		
4.	Clarie Olsson	S	106-09		
5.	Cser Borbála	H	111-08		
6.	Zsuzsa Károlyi	DDR	120-21		
7.	Elfi Mayer	DDR	125-53		
8.	Gunnel Björnsen	S	143-50		
9.	Jitrenka Sevcukova	CS	143-21		
10.	Liljana Dimitrova	BG	147-32		
11.	Liljana Siderova	BG	156-07		
12.	Olfi Petrich	DDR	157-13		
13.	Renate Schri	DDR	181-48		
14.	Jarmila Stupkova	CS	187-26		
15.	Delia Tooma	BG	177-58		
Csapat eredmény - nők					
1.	Magyarországi	Moncsart, Márta, Cser	275-12		
2.	Svédországi	Grossen, Olsson, Björnsen	344-54		
3.	Csehszlovákia	Károlyi, Sevcukova, Stupkova	441-08		
4.	Német Dem. Közt.	Mayer, Petrich, Schri	454-54		
5.	Bulgária	Dimitrova, Siderova, Tooma	482-37		

KATASZTRÓFA A KISHAVASON

Ötven év múlt el az 1966-os Elektromotor kupa óta. Ez volt a tájfutás eddigi legnagyobb katasztrófája, amikor a lehullott hatalmas hó kioltotta nyolc tájfutó életét.

1966. május 28-án egy jókedű, viccelődő, egymást ugrató csapat ült egy Kolozsvárról Karánsebes felé igyekvő kisbuszban. Két lány, két férfi és négy fiatalabb fiú. Borlovát elhagyva nemsokára a felvonó alsó állomásához érkeztek, és félóra alatt már fent is voltak az ezerötszáz méteren levő üdülőtelepen. Este technikai gyűlést tartottak, ahol kiderült, hogy a nappali szakasz egy esztenánál (hegyi szállás a

Emlékmű a Kishavas egyik áldozatának

pásztorok és állataik számára) ér véget, majd az éjszakai verseny pályája vezet vissza a telepre.

A versenyterület későbbi térképe. 1966-ban még nem volt autópálya és kevesebb ház volt. A karika Gyuriék éjszakai menedékét jelzi.

Másnap reggel 4-5 centis hóra ébredtek, és a megváltozott időjárás miatt a szervezők egy 8,5 km-es körpályát alakítottak ki 500 m szinttel a bemért pontokból. Az első versenyző nyolc órákor még havas esőben rajtolt, de dél felé már nagy volt a hó és erős szél fújt. Egy órákor lefűjték a versenyt és a rendezők kimentek a terepre, hogy visszafordítsák a versenyzőket. De a hó közben méteres lett és a szél sebessége elérte a 160 km/órát, ezért semmilyen hangjelzést nem lehetett meghallani. A teljesen nyílt terepen alig volt tájékozódásra használható támpont, de a ködben azok is nehezen voltak láthatók. A versenyzők kizárólag az iránytűre voltak utalva, de azt is gyakran kellett melegeíteni, mert a hidegben az olaj besűrűsödött és a tű nem mozgott.

Akik visszajutottak a házba, megszáritkoztak és kimentek a többiek menteni. A 72 induló (60 férfi és 12 nő) között kezdők is voltak, akik nemcsak rutintalanok voltak, de többen egy szál rövidnadrágban küzdöttek a hóval! Estig tíz versenyző és egy rendező nem jött

vissza. A kolozsvári csapatból már csak Horváti Gyuri hiányzott, aki nek ez volt az egyik első versenye. Másnapra az idő nem javult, és az újabb keresés sem járt eredménnyel. Már nem reménykedtek, amikor feltűnt egy kutya és néhány alak a ködben, köztük Gyuri! Kiderült, hogy egy esztenán meghúzódva töltötték az éjszakát, és a kutya után baktató nagydarab juhászember vezette vissza őket. Éjszaka többször ki kellett menjenek a viharba tüzelőért, mert az ítéletidő a pásztorokat is váratlanul és készületlenül érte május végén. 370 állat fagyott meg és az egyik pásztorra csak 16-án találtak rá. Délutánra elült a vihar, az idő kitisztult. Indulni kellett, másnap munkanap, és a hegy lábánál várta őket a kisbusz. Lehajtott fövel, magukba süssendve indultak lefele. Az erdő borzalmas állapotban volt, mindenütt letört ágak, kidőlt fák. Rossz hangulatukhoz ez a látvány igazán nem hiányzott.

A rendezőség már 29-én este értesítette az összes hivatalos szerveket és segítséget kért. Másnap este érkezett tizenöt sportoló, akik június elsején átvizsgálták a környező esztenákat, kalibákat, keresve az esetleges túlélőket. Repülőgép körözött a terület fölött, és délután egy helikopter is beszállt a keresésbe, de sikertelenül. Június másodikán folytatódott a kutatás öt hegymászó segítségével, majd fémdetektoros keresőkkel a katonaság is megjelent. Közben az idő teljesen kitisztult, és június lévén hirtelen olvadni kezdett a hatalmas hóömeg. Sorra előkerült a hét megfagyott versenyző, mindegyikük egy kilométernél közelebb volt már a házhoz.

A pályakitűzött nem találta meg, csak a térképtartóját és az iránytűjét, hatszáz méterre a menedékháztól. Azt beszéltek, hogy nagyobb összeg volt nála és a pásztorok megtalálták a testét, majd eltüntették. Ez azért

fordulhatott elő, mert többen a bizonytalan felfelé menés helyett a völgybe próbáltak lejutni az erdőn át. Az áldozatok között nem volt magyar nemzetiségű.

A tragédia további okai az említetteken kívül: a hiányos meteorológiai előrejelzés, a hang és fényjelzés valamint a hegyimentő szolgálat hiánya.

A cikk László F. Csaba (A remek Tájfutók könyve szerzője) idén megjelent visszaemlékezése nyomán készült. Az ő személyes emlékéhez tartozik, hogy amikor már teljesen átfagyott, az egyik esztenán az összebújt tehenek közé feküdt melegedni. Igazán akkor rémült meg, amikor átesett egy megfagyott kutyán, de akkor már nem volt messze a háztól és megmenekült. Köszönöm Fey Klári és Horváti Gyuri kiegészítését is. A résztvevők közül még Simon Krisztinát és Gábert ismerik a hazai tájfutók.

Hegedüs Ábel

NAGYNÉ JENOVAI KLÁRA 1949-2016

Ismét kevesebben lettünk. Elhunyt Nagyné Jenovai Klára tájékozási futó sporttársunk. A sportággal középiskolás korában 1964-ben ismerkedett meg Szegeden, a Kőrösy József Közgazdasági Technikumban. Végzése után a Tervező SE majd a Kender SE voltak klubjai.

Versenyzői pályafutása szépen fejlődött, 1967-ben aranyjelvényes ifjúsági, 1970-ben felnőtt első osztályú minősítést ért el. A 60-as évek második felében többször eredményesen szerepelt egyesületének színeiben az országos bajnokságokon, 1969-ben és 1970-ben megnyerte a Keletmagyarországi egyéni bajnokságot. Két évig a Budapesti Spartacusban versenyzett, ahol tagja volt 1971-ben az országos váltóbajnokságot, 1972-ben az országos csapatbajnokságot nyert csapatnak. Visszaigazolása után még néhány évig versenyzett, majd fokozatosan bekapcsol-

lódott a megyei versenyek szervezésébe. Precíz, nyugodt, mindenkivel jó kapcsolatot tartó versenyző volt, akitől sokat lehetett tanulni. Az első osztályú versenyzői minősítését 1980-ban kapta meg, a megyei versenyeken kívül több országos bajnokságon szerepelt elnöki, pályakitűzői vagy ellenőrzőbírói szerepben. Több éven át tagja volt a Csongrád Megyei Tájékozási Futó Szövetség elnökségének, aktívan részt vett a sportág megyei irányításában.

A tájékozási futás sportágát fiával is megszerettette, aki az SZVE színeiben többször volt országos bajnok, különböző korosztályokban. Egy időre eltűnt a sportág látóköréből, de a 2000-es években a senior versenyzés feléledésével többször találkozhattunk vele versenyeken. Még ha nem is állt sokszor rajthoz, de a célterület nyugsgó forgatagában nagy beszélgetések, emlékidézések voltak. Majd betegsége miatt ez is elmaradt és talán mi sem voltunk kezdeményezők a kapcsolattartásban. Halálával egy olyan sporttársat veszítettünk, aki versenyzői, versenyzői tevékenységével alakítója volt a megyei tájékozási futó sportnak. Búcsúznak Tőle sporttársai, nyugodjon békében. **Dr. Felföldi Károly**

O-RINGEN – 2016

Salen a Vasa símarathon rajtjának környéke, a norvég határ felé elterülő, 1000 m magasságot elérő, erdő nélküli hegyek adtak otthont a speciális, még az északiaknak is kuriózum „fjell” ötnaposnak.

Nem hagyományos verseny-beszámolót vállaltam. A 115.000 Ft-os /2fő/ nevezési díj ellenében igyekeztünk minél több időt a pályán tölteni, de engem a szervezés, a körülmények, a kiszolgálás, az egész esemény feelingje érdekelt. Örültek nevezésünknek, másodperceken belül visszaigazoltak, majd kettő adatlapon érdeklődtek igényeinkről, utazásunk módjáról, stb.

Mi önellátók voltunk. Pontosabban Laura és Klaus négy hónapos Kristianjához alkalmazkodtunk, s minden nap 100 km-ről autóztunk. A VK-tól 15 km-re parkolni kellett, nevezési díj ellenében autóbusszal mehettünk fel a hegyek közé. A babakocsit nem kellett szétszedni!

Három irányból özönlött 20 ezer résztvevő, csak a sícentrumban lakók voltak közelben, de ők is bringával közlekedtek.

Az első napi jelentkezésnél mintha minket vártak volna már csak. Névre szóló rajtszám, ötnapi rajtidőekkel, a rajthely és a befutó, illetve a célkapu reklámjaival díszítve. Naponként 18-20 ezer rajthoz álló, több száz nyílt kategóriás, megannyi baby és gyerek rajtoló. A helyszínen jelentkező megadta adatait, fizetett, majd néhány lépéssel arrébb névre szóló rajtszámot kapott. Ugyanezt láttuk a MTBO versenyen is, ahol 600 nevezőre rászabadult még további 600 helyszíni. A környékbeli bringa kölcsönzőknek óriási üzlet volt az O-Ringen pihenő napja. A MTBO külön terepen, önálló gárdával, 3 napon át zajlott. Üzlet mindenféle formája: büfé, sportszer, élelmiszer bő áru-

alappal. Frissítő víz – a meleg miatt is – lépten-nyomon, a rajtnál is. Ja, erről jut eszembe, a vendéglátás és a parkoltatás rendezői között szép számmal láthattunk kedves, mosolygó, kicsit nyelvet beszélő bevándorlókat, ill. menekülteket. Saját népviseletükre felvették a rendezői egyenruhát, de ők bírták a skandináv hőséget. A vizet mindenütt műanyag pohárban adták. A saját poharat nem terjesztettük még el! Milliányi klubsátor rendezetten lerakva, Toi-Toi cca.300, tusolók kettő fóliával határolt gye-
pen. Csak az nem látta a másik nemet, aki levette szemüvegét tusolás közben. Eredmények monitorokon, 2-3 kategória 1 lapon, majd végezetül papíron is követhetők voltak. Az 1-3 napnak ugyanaz a cél, 4-5-nek néhány kilométerrel arrébb, ahol a 4. napon síliftekkel vitték fel az egész mezőnyt egy nyílt platóra. A 65 éven felülieknek

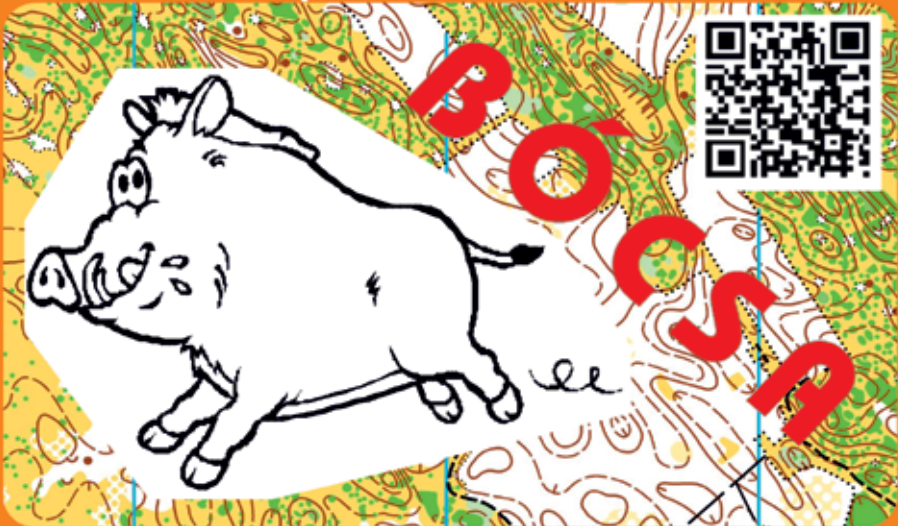
a cél is fenn volt, míg a többiek lesíelték a hólétől elmocsarasodott lejtőkön.

Az elitek között Tove Alexandersson és Thierry Gueorgiou nagy fölény-
nyel nyert, fejenként mintegy 100.000 Sek-t zsebre téve. Szép eredményt ért el az osztrák

Kerschbaumer a 18. helyen 32 perc hátránnyal. Érdemes lenne követni! M. Krajcik is 54.volt. A futás óriási élmény volt. Ilyen terepen ritkán rendeznek nagy versenyt, de mi szeretnénk azon is ott lenni, 10 vagy 20 év múlva is.

Boros Zoltán

Őszi Boróka Kupa és Böllérfesztivál! nov. 12-13.

www.astrois.hu/borokakupa

Szombathelyi Kupa

KALANDOZÁS A NYUGATI VÉGEKEN

Ha valaki megkérdezi, hogy mit lehet szeretni a tájfutásban és ezzel kiszabadítja a szellemet a palackból, a hosszú sorban biztos előkelő helyen lesz az ország megismerésének, új barátok szerzésének lehetősége, egy nagy családba tartozás, mely az élet más területeire is kihat.

A versenyzők többségében az évek során kialakul, hogy melyek azok a versenyek, amelyekre általában el szokott menni - vagy a rendező gárda, vagy a kedvenc terep miatt. De lépünk csak ki ebből a körből, éljünk az új ismeretek szerzésének lehetőségével, lássunk más tájakat is!

Minderre kiváló alkalom volt a Haladás augusztus végi Szombathelyi Kupa kétnapos, három futamból álló versenye. Az időpontválasztás igen szerencsés volt, mert egyrészt kiváló felkészülési lehetőség volt a két héttel később rendezett sprint OB-ra, másrészt egybeesett a szombathelyi karnevál programjával.

A város 2016-ban ünnepelte a Szombathelyen született Szent Márton születésének 1700. évfordulóját. Hab volt a tortán, hogy a rendezők is kivették részüket a szent tiszteletére hirdetett emlékév megünnepléséből: életútjáról, illetve Szombathely történelméről összeállított kvízzátékkal lepték meg a versenyzőket.

Szombaton két sprintfutamra került sor Szombathely belvárosa közelében a Joskar Óla lakótelepen. A térkép 4000-es méretarányú volt, erre a versenyre készült, júliusi, korrekt javítással. Nem ábrázolt túl nagy területet - mintegy fél négyzetkilométert - , ezért a pályakitűző kellőképpen megforgatta a versenyzőket, harkolt vonalvezetéssel, pillanógókkal, sok ponttal. Még mesterséges akadályt is tettek ki, ahol szigorúan ellenőrizték az előír-

sokat - ezt is a következő OB jegyében. A két futam között volt lehetőség egy kicsit belepillantani a karnevál hangulatába, amit a programok sokrétűsége, a kézműves vásár színvonala talán a legrangosabb rendezvények közé emel az országban.

Este következett a város fő látványossága: a történelmi karnevál több mint 1000 korhű ruhákba öltözött felvonulóval. De nemcsak a felvonulók, hanem a nézők között is sok helybéli polgár viselt büszkén jelmezt. A város felvonuló előkelőségei között örömmel fedeztünk fel egykori neves válogatott tájfutókat....

Vasárnap a Parkerdőben következett a középtávú futam. A terep viszonylag sík, sűrű úthálózat- tal és bozótfoltokkal tarkított. Arra kiváló, hogy a város pere-

mén lehetőséget adjon a hétvégi kikapcsolódásra és oktatásra.

Öröm volt látni, hogy milyen sok fiatal állt rajthoz, hogy feléledt a korábban olyan híres és sok válogatottat adó szombathelyi műhely. A mezőny zömmel a vasi és zalai klubokból tevődött össze, látogatóban néhány HSE, PSE, MAF, TTE versenyzővel.

A végeredményt a három futam összesítéséből hirdették ki. Az aranyérmeken a GOC és a ZTC osztottak testvériesen öt-öt

A 21-es kategória dobogósi

Verseny közben

darabbal, a helybelieknek négy arany jutott. A fiatalok kategóriában a lányoknál zalaegerszegi, a fiúknál szombathelyi főlény alakult ki. A dobogósok az oklevelek és érmek mellett

A legfiatalabb győztesek

még szponzori ajándékban is részesültek. Sorsolás is következett a kvízzjáték megfektői között, melynek fődíját, a tortát a zala-

egerszegi gyerekek majszolhatták el. Összességében a nyár talán legszebb hétvégéjét töltöttük Szombathelyen, kellemes verseny- és kulturális élményekkel gazdagodva. Lépjünk tehát bátran túl a megszokott körön, fedezzük fel az eddig kevésbé ismert eseményeket is.

És, hogy mit jelenthet a bevezetőben említett nagy családba tartozás? Nos, a munkám során, hivatalos ügyben, teljesen váratlanul, két alkalommal is kapcsolatba kerültem szombathelyi tájfutókkal. Környezetem legnagyobb csodálatára, a problémákat teljesen olajozottan megoldottuk. Köszönet érte. Irigykedtek is a kollégáim – „hát mindenhol vannak tájfutók?”. Szerencsére igen.

Ludvig Ágnes

Fotók: Czigány Árpád és Ludvig Ágnes

Római polgárok felvonulása

A MODERN MAGYAR TÉRKÉPÉSZET ÓRIÁSA

Történelmi korokon átívelve a magyar kartográfia (egyik) meghatározó alakja volt Takács József (1901–1986): az Állami majd Honvéd Térképészeti Intézetnél, az induló Kartográfiai Vállalatnál és a kettő között is.

Már fiatalon a térképek érdekelték, ezért műegyetemi tanulmányait megszakítva 1924-ben a katonai térképészetnél kezdett dolgozni. A kartográfiai csoporthoz került, ahol elsajátította a térképkészítés műhelytitkait és közben földrajzból egyetemi diplomát szerzett. Az angyalos turistatérképek és sok más kiadvány elkészítésében vett részt, később Irmédi-Molnár László mellett egyik motorja volt az ÁTI kisatlazs elkészítésének. A háború és az amerikai hadifogság után nem tért vissza a katonai térképészethez,

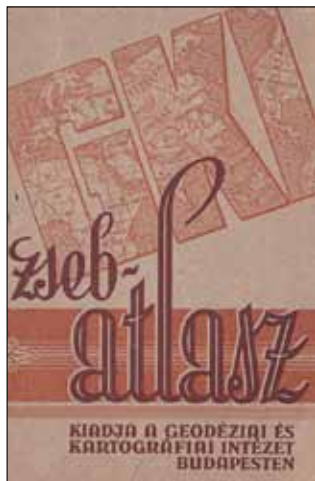

Részlet az ÁTI kisatlazsából – Danzig – CCCP

Részlet az ÁTI kisatlazsából – Ausztrália

talán azért, mert ott elég nagy szakadék volt a katonák és a civil alkalmazottak között, még ha szakmai felkészültségükben nem is volt különbség, sőt. 1945 után, a demokratikus időkben, és még utána is, a megjelenő térképek nagy része viselte a keze nyomát. Bognár Gáborral, aki kitűnő rajzoló volt, kiadványok egész sorát készítették közösen és ez az időszak hihetetlenül termékeny volt az óriási nehézségek ellenére. Alig lehetett megfelelő anyagokat (tus, papír stb.) és még kevésbé megbízható információkat szerezni. Együttműködtek a háborút túlélte kiadóval, a Magyar Földrajzi Intézettel (MFI), amelyet a hivatalok lassan megfajítottak különféle adminisztrációs szabályokkal, majd végül államosították és az Offszet nyomda része lett. A Bibliotheca kiadónak egy teljes Világatlaszt készítették, ami nem kis bravúr volt (1948). Takács a demokratikus idők elmúltával, a kommunizmus legötöttebb éveiben is munkálkodott, akkoriban nyilvánvalóan

A GKI zsebatlasza - Címlap

nem választhatta meg szabadon a témát és a mondanivalót.

Amikor 1952-ben megalakult a Geodéziai és Kartográfiai Intézet (GKI), a térképész részleg vezetője Takács lett. Ez volt az első állami intézmény, amely a nagyközönségnek szóló térképek készítését is feladatul kapta. A kis létszám ellenére mindenféle térképet készítettek, amit a korabeli szabályok megengedtek, és minisztériumi megbízásra befoglaltak egy igényes iskolai atlasz elkészítésébe is.

1954-ben (részben) a GKI jogutódjaként megalakult a Kartográfiai Vállalat (KV) és Takács József főmérnök majd főszerkesztő lett. A Vállalat korai térképei egyértelműen az addigi munkák folytatása, például az első reprezentatívabb művük a nemzetközi zsebatlasz volt, amelyet a GKI hasonló kiadványa nyomán adtak ki és a korai iskolai atlaszokban is szerepel, hogy azok készítése a GKI-ban kezdődött. Nagyon sokat foglalkozott a fiatalokkal, szívesen tanított a őket a szakma fortélyaira.

1955-ben hazatért Radó Sándor és hamarosan lényegében a polgári (= nem katonai) térképészet irányítója lett. Egy Szerkesztő Bizottsági ülésen vitába keveredett egy apró Csendes-óceánban fekvő sziget jogállásáról, és mivel az ilyet Radó, különösen nyilvánosan, nem tűrte, Takácsot hamarosan (1961) nyugdíjaz-

ták. Részben Radó mentességére írhatjuk, hogy utána ellátta Takácsot (ha nem is túl jól fizető) különmunkákkal, különösen külföldi területekre vonatkozó tudását és főleg névírás tapasztalatait hasznosította, bedolgozott a Cartactual folyóiratba, könyvismertetéseket írt.

A térképkészítés mellett a földrajzi nevek helyesírásával foglalkozott sokat, különösen a nem latin betűket használó nyelvek neveinek átírásával. Már 1926-ban Névrajzi Bizottságot alakítottak az ÁTI-ban, ez volt hazánkban az első ilyen kezdeményezés. Diplomamunkáját a görög nevek átírásáról írta, de az összes többi nyelvvél is foglalkozott és a téma nemzetközi szakértője lett.

Takács élete utolsó éveit érdi otthonában, a szakma számára már hasznosíthatatlanul töltötte, 1986-ban hunyt el. Munkásságáról megemlékezik a Magyar Földrajzi Múzeum Erdén és Földi Ervin is sokat tett hagyatékanak megőrzéséért és térképeinek megismertetéséért. Portréja ott függ szakmánk tanszékének falán az ELTE-n, de mindez együtt sem méltatja kellően a múlt század közepének legtermékenyebb térképkészítőjét.

**Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára**

hegedus.abel@mail.militaria.hu

A GKI zsebatlasza - Afrika

Búcsú a Tájélotól

Kevés hiányzott, hogy az első Tájélotó újság 1968-as megjelenésének és ezzel együtt a fáradhatatlan főszerkesztő, Schell Antal színrelépésének 50. évfordulóját megünnepelhesük. A kezdeti néhány év után, az üstökösként felragyogó Tájélotás újság fokozatos elhalványodásával párhuzamosan, 1983-ban tért vissza a Tájélotó és jelent meg metronóm pontosságának ütemében egészen a mai napig.

Az internet elterjedése új kihívások elé állította a lapot és az MTFSz elnöksége nem késlekedett kimondani a halálos ítéletet. 2008-ban lemondták a tagszervezetek számára megrendelt példányokat, hogy a honlapot tegyék egyedüli hírforrássá. A többszínű tájékoztatás hívei még így is életben tartották a Tájélotót. A túlélés érdekében egyre nagyobb terheket vállaltak az előfizetők, a szerkesztőség pedig teljesen önkéntes alapon dolgozott.

Bár a kommunikáció ma leginkább színes képekkel, video klipekkel és tömondatos szlogenekkel való tömegráthátásra épül, mégsem mellőzhető a szöveges beszámoló, elemzés, összefoglaló vagy akár a nyomtatott megjelenés, ami az újság lényegét adta. Egyébként is annál eredményesebb lehet a tájfutás népszerűsítése, minél szélesebb média skálán tudjuk sportágunkat megjeleníteni. Meggyőződése, hogy lesz még tájfutó újság, évkönyv vagy szórólap a Tájélotó megszűnését követően, de már minden más lesz. Korszakhatárhoz, mérőöldkőhöz érkezünk.

A Tájélotó első számában a '68-as svédországi világbajnokságról írhattam, a terep, a térkép, a pálya és az egész rendezvény lebonyolításának bemutatásával azt kellett hangsúlyozni, hogy a tájékozódási futás egy kiforrott nemzetközi versenysport és nem „treasure hunting”, azaz nem kincskeresés az erdőben, ami az akkori pályakitűzés fontos jelszava volt. Az idei svéd VB-t már web kamerák és GPS útvonalak révén élőben élvezhettük.

Ma már nem azt kell bizonygatni, hogy a tájfutás versenysport. Idehaza gyerektől az aggastyánig bárki versenyezhet, évente akár tíz bajnokságon is dobogóra állhat. Ha ez kevés lenne, akkor nézzen körül öt földrész 70 országában is találhat hasonló rendezvényeket.

Ma inkább azt kell hangsúlyozni a svéd VB kapcsán, hogy ez a sport nem úrlények játéka, de számunkra, a magyar csapat számára, sőt itthon, családjaink számára is értelmes, élményt adó kihívás, ami akár eredményes is lehet, ha komolyan akarjuk és valaki megmondja, hogy is kell jól csinálni.

A tájfutás óriási átalakulás előtt áll. Legelőt talán a térképkészítés jár. Az ortofotók és a lézer szkennelt alapanyagok használatával forradalmian átalakulhat legfontosabb „sportszerünk” a térkép. Nincs messze, hogy a rajtban tableten kapjuk meg a térképet. A szabadidősportban és edzőversenyeken jöhet akár a helyszínen tervezett, egyéni igények szerinti pálya. Sokan nem is versenyezni akarnak, csak tájékozódni, térképet olvasni, kipróbálni magukat.

A térképolvasás előrenyomulásával egyre kisebb a tájlotó szerepe. A finn Pasi Ikonen világbajnokságot nyert tájlotó nélkül. De ott vannak a GPS eszközök. Ma még tiltják, de előbb utóbb be kell integrálni ezeket a tájfutásba. A vívók valamikor még tiltakoztak a találatjelzők ellen, ma már nélkülözhetetlen eszközük, akár a video bíró a küzdősportokban, amit jövőre már a fociban is alkalmaznak.

A Tájélotó megszűnése csak egy eleme a hazai tájfutásban zajló folyamatoknak. Egy korszak lezárulását is jelzi. Nekünk fáj. Akik viszont a jövőbe tekintenek és már unták az öregek papíralapú szövegelését, azok tegyenek bele tájfutásba legalább annyi munkát, amennyit a Tájélotó munkatársai dolgoztak önzetlenül az elmúlt 48 év során kedves sportunkért, és akkor ők is ünnepelhetik majd magukat.

Bozán Gvörev

KEDVES OLVASÓINK!

A Tájéoló Szerkesztősége úgy gondolta, hogy 34 évi rendszeres megjelenés után befejezi a lap szerkesztését, megjelentetését. A lap előfizetőinek száma fokozatosan csökkent, olvasóink részéről az érdeklődés, az aktivitás csökkent. Köszönjük az eddigi bizalmat és bízunk benne, hogy valamilyen formában azért lesz folytatás. A szövetség részéről egy új lap szervezése már folyik, reméljük a fiatalabb korosztály érdeklődése is nagyobb lesz a jövőben a nyomtatott sajtó iránt. Mi pedig, ha értelmét látjuk, a jövő év végén egy tájfutó évkönyv kiadásán gondolkodunk.

A Tájéoló első kilenc évének szerkesztői (xerox-os változat): Argay Gyula, Halász Miklós†, Schell Antal. A nyomdai kivétel szerkesztői 1992-től:

A Szerkesztőség jelenlegi tagjai:

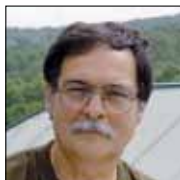
Argay Gyula, aki a Versenynaptár és Senior rovatot vezette

Bacsó Piroska, sok érdekes cikk szerzője

Hajdu Martin, aki 25 éve rendületlenül végzi a lap tördelését

Józsa Sándor, aki a nyomdai előkészítést végzi

Keszthelyi Ildikó, a terjesztés, előfizetők nyilvántartása, borítékok címzését végzi

Nagy Krisztina, nyomdai kapcsolattartó

Nemesházi László, a korábbi években fotók készítése

Schell Antal, szervezés, tervezés és minden más

Végül ide sorolom, bár nem volt a Szerkesztőség tagja, Máthé Istvánt is, akinek számtalan fotója jelent meg a lap címlapján, hátsó borítóján és a belső oldalakon.

Korábbi szerkesztőségi tagok:

Antal Kristóf, 1997-től 2001-ig; **Cseresnyés Ágnes**, 1993-tól 2012-ig; **Holba Ágnes**, 1992-től 2001-ig; **Lantos Zoltán**, 1992-től 2006-ig; **Máthé Fanni**, 2008-tól 2009-ig; **Tóth Eszter**, 1992-től 1998-ig; **Sötér Johanna** 1992-től 2001-ig. Az elmúlt évtizedekben több százan írtak a lapba cikkeket, cikk-sorozatokat, a teljesség igénye nélkül hadd soroljam fel az Ő nevüket is:

Ács Gábor, Antal Miklós, Argay Gyula, Bacsó Piroska, Bakó Áron, Baumholcz Máté, Bíró Alma, Bíró Fruzsina, Blum László id., Bogdanovits András, Bozán György, Bugár József, Cserpák Zsolt, Csongrádi Jenő, Csúcs Klaus, Dénes Zoltán, Dezső László, Dickmann Sándor, Domán Gábor, Domonyik Gábor, Dosek Ágoston dr., Erdélyi Tibor, Faggyas László, Fehér Ferenc, Fekete Jenő Dr., Fekete Zsuzsa, Felföldi Károly dr., Fenyvesi Laura, Fey Enikő, Fey Klára, Fey Zsuzsa, Füzy Anna, Gárdonyi Márk, Gárdonyi Zoltán, Gera Tibor, Gereely Ferenc, Gerzsényi Zsolt, Gösswein Csaba, Grant Júlia, Guttmann Zoltán, Gyalog László, Gyalog Zoltán, Gyurkó Fanni, Hajdu Kálmán, Halász Miklós, Hanusz Mária, Harkányi Árpád, Hegedüs Ábel, Hegedüs András dr, Hegedüs Zoltán, Hites Viktor, Holba Ágnes, Holluby András, Homoki Géza, Hornák Zoltán, Horváth Hanga, Horváth Imre, Horváth Magda, Horváth Sándor, Jalsovszky György dr., Kéki Miklós, Kelemen János, Kempelen Miklós, Kerényi Dénes, Kiácz Bence, Kiss Endre dr., Kisvölcssey Ákos, Kovács Ádám, Kovács Attila, Kovács Balázs, Kovács Gábor, Kovács Lajos, Kovács Péter, Kovalcsik István, Kozma László, Kövári Endre, Krasznai Orsolya, Lantos Zoltán, Lenkei Zsolt, Less Áron, Ludvig Ágnes, Lux Iván dr, Makrai (Novai) Éva, Marosffy Dániel, Máthé Fanni, Máthé István, Mets Miklós, Mihácz Zoltán, Mihályi Ferenc, Molnár Attila, Molnár Géza, Molnár Péter, Monspart Sarolta, Nagy (Marosffy) Orsi, Nagy Árpád dr., Nemes Béla, Nemesházi László, Páhy Tibor, Pelyhe Dániel, Pozna Edit, Sárcz Lajos, Schell Antal, Schönviszky László, Schönviszky György, Scultéty Gábor, Scultéty Márton, Síkhegyi Gabi, Simon Ágnes, Sindely Pál dr., Sötér János, Sváb Emese, Szabó András, Szabon János, Szaki, Szarka Ernő dr., Szebeli István, Szeredai László, Szivák Ildikó, Szilávik Zoltán dr., Tóth Imre dr., Tóth Jenő, Török Imre, Urbán Imre, Vársárhelyi Tas, Vékony Andor, Viniczai Ferenc, Viniczainé Kovács Ildikó, Virág István, Vízkelety László dr., Wellner Gábor, Wengrin Ágnes, Weress Kálmán, Zemléni Réka, Zentai József, Zentai László dr., Zsebeházy István, Zsigmond Száva, Zsigmond Tibor.

Köszönjük a közreműködést!

NÓGRÁD NAGYDÍJ 2017

A jövő évi Nógrád Nagydíjat ismét Salgótarján közelében rendezzük. A tavalyi Hungária Kupán nem sokat láthatottak a Szilvás-kő csodálatos terepéből, akkora köd volt. Reméljük, hogy most jobb időben lehetőségek lesz megcsodálni a páratlan sziklaalakzatokat, az évszázados bükkösöket, a hegyi legelőket, a különösen részletgazdag, az egykori bányászati tevékenység nyomán kialakult domborzati formákat. Utóbbiakat egy erdei sprint futam keretében az eddigieknél részletesebben is megismerhetitek, Sötér János tovább fogja dolgozni az eddigi térképet, a versenyszám által megkívánt részletességgel. Ezen kívül a Nógrád Nagydíjon már megszokott éjszakai futammal, a 3x3 váltóval, majd vasárnap egy kiemelt rangsoroló normáltávval és hétfőn egy vadászrajtos versennyel várunk mindenkit április-május fordulóján!

HOGY LESZ? NEMZETKÖZI BALATON KUPA 2017

A tájékozdási futás szórakoztató!

A Sümegi vár vár minden tájékozdási futót jövő év július7-9. között. Péntek délután egy rövidtávú prologgal kezdődik a verseny Csabrendeken. Ami az elmúlt évekkel ellentétben országos rangsoroló lesz és minden induló díjat kap. Mert az összetett eredmény a négy futamból a legjobb három alapján lesz számolva, azaz a prologon indulóknak lesz egy kiegészítő eredményük. Nem az időket fogjuk összeadni, hanem a győztes a skót pontszámítás szerint 1000 pontot kap. Szombaton az erdei normáltávnak terveink szintén

Csabrendek ad otthont. Vasárnap két rövidtávú futam fog kanyarogni Sümegen. Nem kell megijedni, a cél most nem a várban lesz, mint néhány éve a HOB-on, hanem lent az Arénában.

A tavaly nagy sikerrel bevezetett Nyílt Lutri kategória elengedhetetlen a versenyekünk. A mezőny elrajtolása után a megmaradt térképekből lehet válogatni igény szerint és lefutni a szerencse adta pályát. Természetesen itt eredményhirdetés nem lesz, mert nem tudjuk összehasonlítani az eredményeket.

A hétvége fénypontja a Face tO Face. Ahol délelőtt részesei lehetnek a bemelegítésnek, délután csak szurkolóként tudtok jelen lenni. Két éve az Észak-Dél Gála végig kiélezett, izgalmas küzdelmet hozott és csak a segédpontok alapján tudtunk győztes hirdetni. Idén Magyarország válogatottja és Horvátország válogatottja fog összecsapni. Két-két férfi és nő alkotja a csapatokat és minden versenyző háromszor fog futni. Az ellenfelek a pályát egyszerre indulva teljesítik az Aréna ellentétes sarkaiból indulva. A két pálya majdnem teljesen egyforma, csak középpontosan van tükrözve. Reméljük, hogy a történelmi első nemzetközi eseményt a magyar válogatott fogja megnyerni. Galambos Erika lesz a csapatvezető. Már keresi a legjobbakat. Az értő nézők kezükbe fogják kapni a rajt előtt a térképeket, hogy jobban követni tudják az eseményeket. Azt gondolom, hogy nem tudják érdemben segíteni emiatt a versenyzőt, befolyásolni a versenyt ennél a tempónál. Viszont a szurkolás biztosan feldobja majd a versenyzőinket.

Természetesen a szokásos körítést most is megkapják az ide látogató családok. Lesz sörváltó, ahol a párok féláron, a házastársak ingyen indulhatnak. A kicsiknek mindennap gyermekverseny és óvoda. A rajtszámmal mindenféle kedvezményt igénybe lehet majd venni a kultúra és a gasztronómia területén. A szállás pályaszállás tornateremben és ideiglenes kempingben.

**2016-2017-es
ÚJDONSÁG**

innova

innova

multiNavigator.hu
terepfutás – outdoor – navigáció

Telefon: +36 (1) 7 888 888 Cím: 1134 Budapest, Dózsa György út 61-63.

Tömegközlekedéssel: a Dózsa György úti metrómegállóig,
onnan a „B” jelű kijáraton kell feljönni.

Autóval: GPS-be Angyalföldi út 7. számot kell beírni

Címlap: Az Országos Nappali Egyéni Bajnokság F21E kategóriájának dobogósai (balról jobbra): Baumholczer Máté PVS, Bakó Áron SPA, Liszka Krisztián SPA.

Hátsó borító: Felnőtt nők rajtja a mátrafüredi sprint váltó OB-n.

HU ISSN 1215 8526

1215-8526